

Міністерство культури України
Національний центр театрального мистецтва
імені Леся Курбаса

А В А Н С Ц Е Н А

Інформаційний збірник сучасної української драматургії

Київ - Львів
2012

УДК 792.026 : 82-2
ББК 85.33 (4 Укр) 6
А 18

А 18 Авансцена : Інформ. зб. сучас. укр. драматургії: Нац. центр театр. мистец.
ім. Леся Курбаса ; упоряд. Я. Верещак [та ін.]; [передм.] О. Бондаревої. –
К.; Л., 2012. – 136 с .

ББК 85.33(4УКР)6+83.34УКР6

ISBN 9789662225075

Відділ драматургічних проєктів НЦТМ ім. Леся Курбаса презентує новий проєкт – «АВАНСЦЕНА» – перший інформаційний збірник, який різнобічно представляє сучасну українську драматургію. Особливість цього збірника – широкий спектр інформації про новітню драму: біографічні дані про авторів, їхні основні твори (від 1 до 4 анотацій), а також ідомості про драматургічний процес у цілому (видання, проєкти, конференції, фестивалі).

ISBN 9789662225075

©НЦТМ ім. Леся Курбаса, 2012

ПРОЛОГ

Драматургія – не просто літературний вид чи складова театрального дійства, а й «теорія можливостей представляти світ» (за П.Паві). Вона презентує особливі ігрові моделі світу, які вибирають основні константи свого часу і свого народу, транслюють їх наступним поколінням та іншим культурам і впливають на них. Це унікальний феномен культури, складний, елітарний і надзвичайно важливий для кожного народу.

Відділ драматургічних проєктів НЦТМ ім. Леся Курбаса презентує новий проєкт «АВАНСЦЕНА» – перший подібний інформаційний збірник, який різнобічно репрезентує сучасну українську драматургію. Хоча ми не думали про ювілей – 20-ліття незалежності України, але він мимоволі підштовхує до роздумів і підбиття підсумків: яка вона, наша нова драма? Озираючись на ці роки, здається, що вона виступила в ролі самотнього трагічного героя «незалежності», який відстоює власну позицію і пошук, незважаючи на відсутність будь-якої політики підтримки сучасної драми. Якщо в сусідніх країнах нову драму «поливають» і підживлюють «добривами», то українська драматургія схожа на дерево, яке змогло вирости на голому камінні на скелі, відкрита всім вітрам і нещадному сонцю. Однак це дерево височіє, рясніє і має чимало гілок-напрямів. За останні роки вийшло чотири монографії на основі докторських дисертацій, присвячених українській драматургії ХХ–ХХІ століть, авторства О.Бондаревої, Л.Онишкевич-Залеської, М.Шаповал, О.Когут, а кандидатські і магістерські, присвячені національній п'єсі, рахуються уже десятками. Так чи інакше нові українські п'єси дедалі частіше з'являються на сценах українських і зарубіжних театрів.

Особливість збірника – широкий спектр інформації про новітню драму: біографії авторів, згадки про їхні основні твори (від однієї до чотирьох анотацій), а також відомості про драматургічний процес у цілому (видання, проєкти, конференції, фестивалі).

Основний розділ «Дійові автори» знайомить із драматургами, які мешкають в Україні, написали п'єси українською мовою і вже знайомі широкій аудиторії, тобто мають публікації, відзнаки, постановки, брали участь у конкурсах і фестивалях. Це представники різних поколінь та

художніх напрямків, які активно працюють саме в період незалежної України. Другим розміщено розділ «Дебют», де можна познайомитися з однією п'єсою початківців, які заявили про себе постановками, публікаціями чи відзнаками на конкурсах чи фестивалях. Більшість серед них – молодь, але є й зрілі дебютанти в драмі.

Зауважимо, що попри чисельність драматургічних імен (понад 40 персоналій), збірник не претендує на вичерпність. Зокрема, ми не включали українських діаспорських авторів, російськомовних авторів з України й тих, які зверталися до драматургії епізодично, віддали перевагу іншим видам літератури. До того ж не всі автори відповіли на запрошення взяти участь в «Авансцені». Тому потенціал для нових, розширених збірок існує.

Також цей збірник має на меті висвітлення естетичних особливостей сучасного драматургічного процесу. Важлива складова – інформація про видання книг: авторські драматургічні збірки, антології новітньої драми, часописи та наукові книги про вітчизняну драматургію останніх років. Зауважимо, що Центр видав кілька авторських збірок, а співробітники відділу дотичні до упорядкування й участі в більшості антологій п'єс.

В «Авансцені» знайшли відображення основні драматургічні проекти, ініційовані співробітниками відділу, і не тільки, а саме: електронні бібліотеки, серії видань, збірники анотацій п'єс, науково-практичні конференції, майстер-класи за участю українських та зарубіжних драматургів, читки й обговорення п'єс, конкурсів, фестивалів тощо. Важливою частиною «Авансцени» став розділ «Українська драматургія за кордоном», у якому перераховані країни, де ставили, публікували, брали участь у фестивалях, були відзначені сучасні українські драматурги.

Збірник «АВАНСЦЕНА» запланований у двох версіях: українській та англійській, також є електронний додаток із текстами анонсованих п'єс. Він розрахований на літераторів, режисерів, акторів, науковців, журналістів, перекладачів і всіх тих, хто цікавиться сучасною п'єсою.

Упорядники «Авансцени» – члени відділу драматургічних проектів НЦТМ ім. Л.Курбаса, драматурги: **Ярослав Верещак** – голова Гільдії драматургів; **Олег Миколайчук** – керівник проекту, член ради Конфедерації драматургів; **Неда Неждана** – керівник відділу і голова Конфедерації драматургів.

ПРОЛОГ ПЕРЕД ЗАВІСОЮ

Питання, чи існує сучасна українська драматургія, дискутується вже не одне десятиліття. Анотації до новітніх українських п'єс, зібрані під цією обкладинкою, дають однозначно позитивну відповідь на це питання: драматургія жива, хоча її поступ, безумовно, не є одновекторним, а нове покоління драматургів працює фактично ізольовано (здебільшого – на жаль!) від сучасної національної театральної ситуації (втім, «антагонізм» між новаторською літературою і поточним театральним репертуаром традиційно вважається майже не розв'язуваною проблемою ще від XIX століття!).

У цікавій монографії «Післячорнобильська бібліотека: Український літературний постмодерн» відомий український літературознавець Тамара Гундорова по суті не залучає до аналізу вітчизняну драматургічну літературу (за винятком «антидрам» Леся Подерв'янського), а з діаспорової докладно через концепцію «чоловічого дискурсу», опанованого з позицій феміністичної критики, розглядає лише п'єси, зібрані під обкладинкою книги Юрія Тарнавського «6×0», засвідчивши не відсутність драматургії як такої, а насамперед «невписуваність» більшого масиву сучасної української драматургії у власне постмодерні стандарти, а також маргінальні позиції драматургічних жанрів у сьогоденних різного ґатунку дискурсах – від літературного до літературознавчого.

Водночас сучасний український драматург І.Бондар-Терещенко, виступаючи з літературознавчою розвідкою «Текст 90-х: герої та персонажі», в «лабета постмодерністського мейнстріму» вписує майже все: велику й малу прозу, поезію, масову літературу, літературознавство і критику, але – не драматургію: в «тілі тексту» 1990-х, яке він намагається представити доволі рельєфно, стереоскопічно і полемічно загострено, не названо жодної сучасної п'єси, як, до речі, не згадуються їх автори. Читаючи його роздуми та сприймаючи їх найширший, але все ж таки позадраматургічний контекст, досить дивно усвідомлювати, що сам Бондар-Терещенко належить до «немейнстрімного» покоління сучасних драматургів і є автором багатьох п'єс, які регулярно друкує у різних періодичних виданнях та антологіях.

Навіть те, що укладінням збірки анотацій сучасних п'єс опікуються самі драматурги, є своєрідним докором усім, хто волає проголосити неіснуючими очевидні речі.

А ми запрошуємо всіх у театр. Давайте уявімо: вже пролунав третій дзвоник, у залі поволі гасне світло, і промені софітів, перехрещуючись,

блукають верхівкою завіси. Аж ось спалахує рампа, і перед завісою ми бачимо безліч постатей. Це – сучасні українські драматурги. Вдивляємося в обличчя: досвідчені і зовсім юні, серйозні та іронічні, окрилені та скептичні – але відчуваємо, що всі налаштовані на відверту розмову, і переймаємося такою непідробною відвертістю.

Цей пролог поки відбувається на авансцені, перед завісою. Ті, кому засвітлює очі яскрава рампа, поки не бачать, хто ж зібрався у глядачевій залі, але вірять, що серед цих імпровізованих глядачів – є креативні режисери, прискіпливі завліти, актори, які воліють грати своїх сучасників, а головне – що є Його величність Глядач із неодмінною жагою Театру, перейнятого злободенними проблемами й болями. І від того, як напружена зала сприйматиме пролог, залежить успіх усієї майбутньої вистави. Учасники дійства на авансцені пильно вдивляються у затемнений простір аудиторії, і лишень розуміють, що зала далеко не порожня, а це означає, що у суспільстві є потреба актуального театру, який на новому оберті, сучасною драматургічною мовою опановує вічні формули та риторичні питання, філософські теми і трансформовані на новий кшталт знайомі образи і мандровані сюжети, обов'язково створюючи зону духовного контакту із сучасниками, без якої будь-який театральний простір приречений стати позірною порожнечою.

Анонсовані в «Авансцені» драматургічні тексти написані з великою повагою до глядача. Можливо, хтось сприйме цю збірку як своєрідне докучливе лібретто незрозумілої вистави: що ж, і такий глядач трапляється Театрові. Але обов'язково знайдуться і ті, хто вдумливо перечитає лібретто і зажадає появи на сцені кожного нового учасника дійства. Досвід багатьох європейських (і не тільки) країн засвідчує, що актуальний театр невмирущий, що він збирає аудиторію, формує глядача і змушує його по-іншому дивитися на прийдешній день.

Мріючи, що такий театр необхідний і нам, учасники імпровізованого прологу в імпровізованому театрі вдивляються у наші обличчя, долаючи яскраве засліплення імпровізованою рампою. Багато хто з цих драматургів неодноразово бачив сценічні версії своїх творів, але йдеться про інші матерії – про концептуальну позицію вітчизняних театрів, для яких сучасної драми «не існує», тобто, про невинуватну маргіналізацію новітньої драматургії.

З вірою в те, що ситуацію можна змінити, і виходить у світ чергове число «Авансцени».

Олена Бондарева

ДІЙОВІ АВТОРИ

ПАВЛО АР'Є

«Художник і драматург не стидається використовувати у своїй роботі несумісні на перший погляд поняття, визначення і техніки. Він здатен дивувати тонкими, витриманими і глибоко естетичними формами і варіаціями»

Kulturologia.ru

Драматург, художник-концептуаліст.

Народився у Львові. Мешкає у Львові, Кельні, Парижі.

Вивчав славістику, економіку, соціологію, політологію і вільне мистецтво в університетах України (Львів, Київ).

П'єси були опубліковані у альманасі «Нова Проза», журналах «Просто неба», «Дніпро». А також виходили окремими книгами: у 2007 «Революція, Любов, Смерть і Сновидіння» (видавництво Львівського Університету) і в 2010 збірка п'єс автора «Форми» (Київське видавництво «Факт»). Деякі з них побачили світло рампи.

Театральний досвід:

Театр-студія «Дебют». Як актор працював у проектах режисера Євгенія Лавренчука.

Російський Експериментальний Театр (Інститут славістики при Кельнському університеті) – у якості актора, асистента режисера, драматурга.

П'єси були представлені на театральних фестивалях: бієнале «PLAYS FROM EUROPE 2010» (Німеччина), «Драма UA», «Курбалесія» (Україна).

У 2011 р. був обраний англійським театром «Роял Корт» у рамках навчальної програми для молодих драматургів України і Грузії (спільний проект з НЦТМ ім. Леся Курбаса).

Призер конкурсу «Коронація слова-2011».

Кольори

П'єса на дві дії

Жіночих ролей – 5.

Говорять, що перед смертю людина бачить усе своє життя від початку до кінця, як фільм. У притчці «Кольори» жінка на ім'я Марія збирає у своєму домі незвичайних гостей, як потім з'ясовується – гостей з її минулого. Всі ці гості – жінки, дуже різні й водночас дуже схожі, вони приємні й відразливі, веселі й сумні, щасливі й нещасні – як усі люди. Всі вже прийшли, час починати чаювання, як у старі добрі часи, та з'ясовується, що сервіз, який Марія берегла для особливо важливих подій, майже повністю потрощено. Хто винний? Час? Чи неохайність господарки? Чому життя жінки, що обіцяло бути щасливим, стало важким випробуванням?

Періоди життя жінки в цій п'єсі символічно означені рожевим, помаранчевим, червоним, фіолетовим та чорним кольорами. Що буває, коли кольори життя змішуються? Непорозуміння, конфлікти, необхідність пошуку компромісу. Та чи завжди можна знайти компроміс із самим собою? Смерть – ось останній компроміс, що примиряє всіх персонажів п'єси.

Людина в підвішеному стані

Містичний детектив на дві дії

Жіночих ролей – 3, чоловічих – 4.

Театр – проекція світу. В занедбаному театрі новий режисер. Прагнучи за будь-яку ціну вивести театр із кризи, режисер примушує акторів готувати до прем'єри вельми сумнівну, на їхній погляд, п'єсу. В театрі бунт, та режисер за допомогою шантажу і підкупу блискуче придушує його. Здавалося б, усі актори підкорилися, і планам режисера нічого не може завадити. Але в дію вступають могутніші сили. Стіни театру дихають змовою. Над творчим колективом нависла смертельна загроза. Складні стосунки між акторами, брудні сексуальні таємниці, незадоволення своїм місцем у несправедливому світі – все відступає на другий план, коли мова йдеться про життя та смерть.

Ікона

П'єса на три дії

Жіночих ролей – 2, чоловічих – 2.

Реалістична історія, в центрі якої опинилися Олюня (жінка між 30 і 40 роками, алкоголичка) і її колишній односелець Любомир (30–40 років, священник), а також старовинна легенда про чудотворну Ікону. Любомир кохає Олюню з дитинства. Вона – це лихо, що руйнує себе і все навколо себе, від неї треба втікати. Зустрівши Олюню через багато років, Любомир знову стає її заручником, рабом пристрасті. В кожного свій диявол, готовий розірвати у будь-яку мить із середини. Хто врятується? Історія про божевільне кохання, зраду самому собі, падіння і спробу пробачити.

Експеримент

Фантастична трагікомедія на дві дії

Жіночих ролей – 2, чоловічих – 1.

Юнак-студент потрапляє в пастку таємничого позаземного консорціуму. Спочатку здається, що хлопець став об'єктом якогось божевільного експерименту, та з часом з'ясовується, що і вся людська цивілізація – це лише одна з багатьох невдалих спроб стародавньої раси «жінок без чоловіків» повернути собі статус-кво – загублений колись давно зав'язок з чоловічою статтю. Юнакові доведеться не тільки трагічно загубити все дороге, що в нього є і перетворитися в секс-іграшку очманілих співробітниць консорціуму, а й стати новим Адамом – прабатьком нового людства.

АННА БАГРЯНА

«Глорія» – це фантастично, дуже потужна вистава! Її експресію можна порівняти тільки з найкращими зразками цього жанру на Заході. Я дивилася в Чикаго всесвітньо відомий мюзикл славетного Ендрю Ллойда Вебера «Starlight Express» (Експрес «Зоряний Світ»), і мушу визнати, що наш на дуже високому рівні. Поезія авторки розкішна та влучна. Стиль можна вгадати одразу – це вишукане письмо, на якому, власне, і постає мюзикл»

Президент Міжнародного благодійного фонду «Мистецька скарбниця» Тетяна Логун про мюзикл «Глорія»

Народилася на Київщині. Закінчила магістратуру Інституту філології Київського національного університету ім. Т. Шевченка. Поет, прозаїк, драматург, перекладач.

Постановки вистав за п'єсами та лібрето А. Багряної:

«Над Часом» (драматична поема) – Драматичний театр «ЕРА» (Київ), 2006); Музично-драматична студія «Прем'єра» (Київ), 2009). «Глорія» (мюзикл) – Донецький національний академічний український музично-драматичний театр, 2010. «Рододендрон» – Український драматичний театр «Гомін» (Чикаго, США, 2010); Тернопільський молодіжний театр «Калейдоскоп», 2011.

Лауреат Міжнародної премії ім. О. Гончара, конкурсів «Коронація слова», «Смолокип» та Літературного конкурсу СФУЖО ім. Марусі Бек (Канада). За переклад книги поезій Е. Багряної отримала нагороду «Срібне перо» (Варна, Болгарія, 2009).

Перекладає з польської, болгарської, македонської та сербської мов. Член НСПУ та Асоціації Українських Письменників.

Сум і пристрасть, або Браво, пані Теліго!

*Драма на два постріли
(про любов і смерть Олени Теліги)*

Чоловічих ролей – 2, жіночих – 2.

Для того, аби у жінки кардинально змінилася свідомість, вона мусить пережити два потужні емоційні струси: образу і кохання. Намагаючись втекти від власних суперечливих почуттів, видатна українська поетеса та громадська діячка Олена Теліга їде до Києва, свідомо прирікаючи себе на загибель. Сум і пристрасть нерідко конфліктують в душі Олени, призводячи до внутрішнього роздвоєння й несподіваних вчинків, але продовжують іти по її життю пліч-о-пліч – до самої смерті.

У п'єсі використані документальні матеріали: листи, спогади й статті Олени Теліги, Дмитра Донцова, Євгена Маланюка, Наталі Лівницької-Холодної.

Є в ангелів – від лукавого

Психологічна містерія на дві дії

Чоловічих ролей – 4, жіночих ролей – 10.

Син головної героїні Софії став вояком УПА, і за те, що виготовляв з дерева обереги – маленьких янголят, отримав від побратимів повстанське псевдо "Ангел". Один із таких оберегів став прокляттям для Софії – її забирають до жіночого концтабору за те, що виховала «ворога народу».

З-поміж інших ув'язнених жінок – наречена Матвія, яка розповідає Софії, що Матвія вбито. Отже, виходить, Матвіїв дар вирізати з дерева янголів був не від Бога, а від... Від кого?.. Це внутрішня, глибока психологічна драма української жінки на тлі історичних обставин.

Рододендрон *Драма на дві дії*

Чоловічих ролей – 3, жіночих ролей – 5.

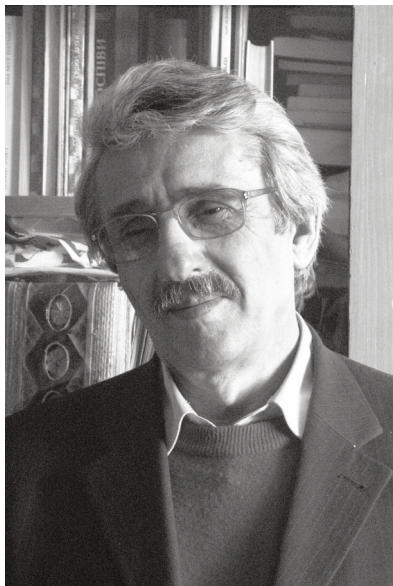
Директор весільного салону «Рододендрон» Богдан має дружину і доньку-підлітка, але таємно зустрічається з моделлю Аллою. Дуже скоро салон опиняється на межі банкрутства. Дружина Богдана вважає, що винна назва, яка означає отруйну рослину і до того ж непоетично звучить. Між тим Алла переконана, що справа зовсім не в назві, а в тому, що салоном керують люди, які самі не мають щастя в сім'ї. Кожен із героїв намагається знайти душевну рівновагу і певну стабільність у житті. Але в результаті все летить шкереберть, адже у кожного свої уявлення про щастя. Щоправда, для двох людей стає очевидним: щастя, насправді, десь дуже близько, просто потрібно побачити його.

Боги вмирають від нудьги *Комедія на одну дію*

Чоловічих ролей – 2, жіночих ролей – 2.

Що відбувається з двома людьми, коли вони випадково розминаються, не знаходячи одне одного? Найчастіше – їх знаходять інші, і тоді життя кожного з них перетворюється на справжнє пекло. Це – кумедна історія про дві пари, які розсталися для того, щоб зійтися знову, але вже – з чітким усвідомленням: найважливіше у житті – це не помилитися у виборі своєї половинки.

ВАСИЛЬ БОСОВИЧ

«Постановка заньківчанами містерії Василя Босовича «Ісус, Син Бога живого» майже з першої хвилини здобула симпатії глядачів на сцені у Монреалі... І це без багатомільйонного бюджету, без велетенської рекламної машини, проте за допомогою талановитих акторів і вмілого поєднання усіх художніх компонентів. Ця вистава, безперечно, витримала б найкращі порівняння з виставами найліпших театрів Заходу»

*Леся Гаврилюк,
Канадське міжнародне радіо,
15 вересня 1996 р.*

Народився у м. Станіславі, нині Івано-Франківськ. Теперішнє постійне місце проживання – Львів. Навчався у Вищому військово-політичному училищі Радянської Армії і Військово-морського флоту на факультеті журналістики та в Українському поліграфічному інституті ім. Івана Федорова на редакторському факультеті. У 1988 р. співзасновник, а з 1989 р. незмінний художній керівник кіностудії «Галичина-фільм», першої в Радянському Союзі незалежної продюсерської кіноструктури.

Прозаїк, драматург, сценарист, кінорежисер, продюсер. П'єси друкувалися у різних драматургічних альманахах, журналі «Современная драматургия» (Москва).

У різні роки відбулися більше 30 прем'єр у театрах України. Найбільш знані серед них: «Опір», «Олекса Довбуш», «Наодинці з долею», «Князь Данило Галицький», «Заручники», «Ісус, Син Бога живого».

Хліб по воді (Сексот)*Драма**Чоловічих ролей – 6, жіночих ролей – 4.*

Одне з обласних міст Західної України. Початок 1949 року. В підпільній квартирі доля зводить заступника начальника обласного НКВС і керівників підпілля, обласного військового керівника і шефа служби безпеки. Один із двох – зрадник...

Примадонна з хутора Заньки*Драма**Чоловічих ролей – 10, жіночих ролей – 8; масовка.*

Все було на шляху до слави у Марії Заньковецької – прокляття батька, заздрість і підступність колег, зрада коханої людини. Але вона залишається вірною своєму покликанню, українському театру, відмовившись від заманливих пропозицій російських театральних владомощців.

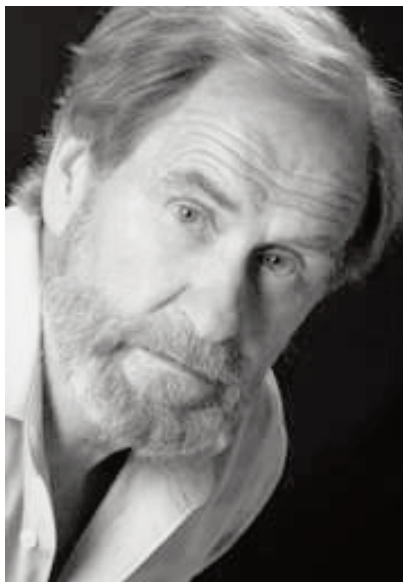
Білих яблунь дим*Лірична драма**Чоловічих ролей – 2, жіночих ролей – 2.*

Ірина і Володимир не бачилися з часу закінчення школи. Зустріч оживила в серцях, здавалось би, давно відквітле кохання. Але на шляху до щастя стає кохання їхніх дітей.

Ковчег. Перед потопом*Драма**Чоловічих ролей – 10, жіночих ролей – 7; масовка.*

Ніхто, крім Ноя, не вірив у те, що буде потоп. Він витримав насмішки, знущання, катування і збудував ковчег. П'єса присвячена людям третього тисячоліття, які також не вірять пророчим застереженням...

АЛЬБЕРТ ВЕРБЕЦЬ

«Екіпаж «Летючого голландця» - такими видаються мені драматурги минулих років, над якими постійно нависав домоклів меч тотальної цензури. І назва цього матеріалу підказана одним із них, його п'єсою-згустком дивовижної енергії, так безжалісно перекресленої державою, театрами, режисурою - а тепер вже й нами... Куди зникли люди з вітрильника? Які знання і досвід могли б вони нам передати? Адже хтось стояв за стерном, а хтось інший напинав вітрила, хтось покрикував на слабодухих, а ще хтось, вдаючи із себе мученика, насправді спідтишка писав доноси на колег...»

Зі статті драматурга й прозаїка Володимира Сердюка, «Art-line» №4 за 1998 р.

Народився в селі Салтиково Пензенської області в учительській сім'ї. 1965 року закінчив театральне відділення Ростовського училища мистецтв. З 1975 актор Миколаївського російського драмтеатру ім. В. Чкалова.

Автор понад двадцяти п'єс, найбільш відомі з яких «Екіпаж «Летючого голландця», «Новосілля», «Голгофа», «Із ночі в ніч», «Восьме чудо світу», «Дитячі ігри» та інш.

Дебютував на сцені Київського Національного театру ім. І. Франка п'єсою «Дорога з Чорного царства» (1969 р.).

В одному з Миколаївських видавництв готується до друку збірка п'єс драматурга.

Екіпаж «Летючого голландця»*Трагікомедія на 2 дії**Чоловічих ролей – 5, жіночих – 4.*

З першого погляду начебто банальна історія про групу молоді, яка святкує день народження одного з учасників вечірки, сперечається з приводу розмаїтих життєвих проблем і, в тому числі, про одну з найактуальніших – хто з присутніх може стати новим начальником відділу; принагідно розкриваються потаємні стосунки між лідером компанії (вірогідним кандидатом на посаду начальника) і дружиною його кращого друга. Випадково заглянувши на гамір, літній сусід колишній виконавець смертних вироків хильнув зайвого, взяв та й повісився у ванній. Розгублені учасники вечірки, підкоряючись «мудрій» логіці лідера, переносять труп до його ванни і заново вішають там...

Голгофа*Драматична поема**Чоловічих ролей – 3, жіночих – 1.*

Мабуть, ніхто й ніколи не трактував земну трагедію Ісуса й Марії Магдалини у такому несподіваному і, якщо хочете, ризикованому ключі. Можна не погодитися з авторською концепією твору, але, якщо виходити з того, що п'єса – це передусім гарний провокативний матеріал для творення вистави, що нікого не залишить байдужим, то «Голгофа» саме така п'єса.

Новосілля*Фантасмагорія на дві частини**Чоловічих – 6, жіночих – 4.*

Написана в 1987 році як фантасмагорія, п'єса ця в наші дні стала цілком реалістичною, мало не побутовою комедією.

Дорога з Чорного царства

Чарівна казка

Чоловічих ролей – 5, жіночих – 4.

Захоплююча історія про казкових героїв Василису Прекрасну та Іванушку-дурника і їхній непростий шлях з казкового Чорного царства, про злих перевертнів, які заважають чистим людським душам долати дорогу до світла і любові – цей символічний сюжет так чи інакше стосується кожного з нас.

*Ставилася у Національному драматичному театрі ім. І. Франка

ЯРОСЛАВ ВЕРЕЩАК

«Брате мій! Навіть не за «Банку згущеного молока», а за просто так Ти дав поживу для кандидатських і докторських дисертацій наших сучасників. Ти, як «Весільний генерал», похрестив кілька поколінь вітчизняних драматургів, і навіть у буремні 1980-ті, коли тільки дебіли могли слухати космос, Ти збирав і зберігав у «Хованцї» кращі українські п'єси своїх друзів і сучасників, аби згодом віддати їх у надійні руки. І нині, «Восени, коли зацвіла яблуня», у цій «Неісторичній місцевості» ми святкуємо Твій високий ювілей і сподіваємося, що його катартичне відлуння подарує нам сьогодні і «Чоловічу комедію з жіночими слюзами», і «Жіночу комедію з чоловічими приколами», і театральні ошуканства та «Імпровізації» – бо який же без них театральний ювілейний вечір! Хай ніяка «Чорна зірка» ніколи не поглине нашої! Прозорої казки» на ім'я «новітня українська драма», нехай на наступний ювілей держава подарує Тобі «Королівський особняк», а сьогодні ніхто не вбачатиме у Тобі «Уніформіста», найпанують у серці Твоєму «Любов, вогонь і вічна благодать», а в житті хай триває творчий «Експеримент». Нехай «Душа Твоя зі шрамом на коліні» ще довго живе мрією про чарівну річку «Сантану», про святкову «Новорічну крутоверть», про «Чудо святого Миколая» та «Чарівну сопілку»

*З ювілейної промови
доктора філологічних наук
Олени Бондаревої*

Народився на Львівщині. Закінчив Київський інститут театрального мистецтва ім. І. Карпенка-Карого (кафедра театрознавства). Працював редактором і сценаристом на телебаченні та кіностудії ім. О. Довженка, завідувачем літчастини Національного театру ім. І. Франка, секретарем правління Національної спілки театральних діячів.

Написав понад 30 п'єс. Літературну діяльність розпочав п'єсою «Імпровізація». Серед вистав за творами драматурга: «Восени, коли зацвіла яблуня...» – понад 10 театрів (Львівський український академічний театр ім. М. Заньковецької, 1976), «Експеримент» (Донецький ТЮГ, 1976), «Брате мій!..» (Дрогобицький драмтеатр, 1978, Тернопільський драмтеатр, 1979), «Банка згущеного молока» (Запорізький ТЮГ, 1982), «Королівський особняк» (Львівський ТЮГ, 1986), «Степан Бандера» (Тернопільський театр-студія, 1991), «Проба» (MITTELFEST, Італія, 2001), «Хованка» – Кіровоградський академічний ім. М. Кропивницького, 2005), «Містер Сковорода» (у співавторстві), «Безглузда комедія», «Новорічна крутоверть», «Прозора казка» тощо.

Член НСПУ, Голова Всеукраїнського благодійного фонду «Гільдія драматургів України», заслужений діяч мистецтв України.

Дорога до раю

Маленька п'єса про великий український сюр

Чоловічих ролей – 5, жіночих ролей – 2.

«О Боже, якби ми знали тоді, що всі наші молитви увінчаються затхлим підвалом, де одному з нас буде розбито серце, іншому – ніс, а ще хтось назавжди зненавидить саме слово «театр»... Чому ми торік не подалися на заробітки до Португалії, коли траплялася така гарна нагода? Чому ходили по ненаших банках і їхніх фірмах у пошуках спонсорів? Чому не спилися від усвідомлення того, що досі не маємо ні своєї держави, ні своїх людей при владі? Багато «чомучок», а відповідь одна: тому, що то була п'єса про Бандеру, і всі навколо радили нам не зв'язуватися з цією невдячною, небезпечною, кривавою і так далі темою.

І ми на зло отим «всім» – перевертням і яничарам – заїлися і поклялися: здохнути, але не зрадити!..»

*Дипломант конкурсу «Коронація слова-2011»

Душа моя зі шрамом на коліні

Сучасна казка на дві дії

Чоловічих ролей – 2, жіночих ролей – 1.

...І зринула на квітучому дачному подвір'ї душа грішника, який був колись письменником і вступив у хитрий зговір із підпільним махінатором, і тої ж таки миті з'явився за грішною душею Чорний Ангел. Та й забрав би негайно до пекла, якби та душа з ганебним шрамом на коліні не любила за життя різних там кицьок, собак, мишок, ба навіть Бджолиний Рій прилаштувала у дуплі дерева. Допоможуть улюблені брати меншенькі заблудлій людській душі. Але перед тим доведеться пройти нелегкі випробування грішникові і вислухати немало ось таких гірких слів від несподівано креативного Божого Посланця:

«Поглянь на мене. Ти бачив таку чудасію – сивого ангела? На картинах чи в кіно?.. Уявити собі можеш ангела-дідуся? Не можеш. Бо так воно й є: всі ангели – як білі, так і чорні – завжди молоді. А я сам себе довів. Спостерігаю за вашими людськими фокусами і серце мені крає безмежна дурість ваша!.. В усі часи письменники, та й не лишень письменники – освічені люди вели свій народ до світла, захищали, як могли. А ти про гроші думаєш і пишаєшся шрамами на колінах від рабського плазування перед можновладцями?»

Хованка

Моноп'єса для фестлейді

Одна жіноча роль.

Жила-була в нашому часі і в нашому ж таки просторі одна нетипова сімейна пара: Він воював з яничарами, гасав по мітингах, бився на Софіївській площі з омоном, сидів по каталажках, піднімав прапор над Верховною Радою, а Вона тремтіла в хованці, в жахливій, затхлій хованці, запечатаній одвічними жіночими страхами за сім'ю, за майбутніх дітей... Та сталося непередбачене: Він помер, а Вона, втративши з горя відчуття реальності,

раптом заговорила Його словами: «Україно, мати героїв, зійди до серця мого, прилинь бурею вітру, шепотом струмків, гулом славних козацьких гармат, радісним гомоном Софійських дзвонів... Задзвони мені брязкотом кайданів, скрипом шибениць похмурого ранку, принеси мені зойки катованих у льохах і на засланні, щоб віра моя була гранітом, щоб росло завзяття і міць моя...» І дивується, вражена, чому ці загадкові слова так хвилюють, так серце її печуть?..

*Постановка здійснена у Львівському Національному театрі ім. М. Заньковецької (2008 р.)

Чудо святого Миколая

Співучо-танцювально-розмовне фентезі

Чоловічих ролей – 6, жіночих ролей – 5.

Колись маленькій дівчині сказали, якщо дуже-дуже попросити в святого Миколая чи подарунок якийсь, чи заповітне бажання, – то все неодмінно збудеться. А третьокласниця Ніка так хотіла дивитися вечірні фільми для дорослих і гуляти, і на дискотеку... От і придумала вона собі таку молитву: «Святий Миколаю, будь ласка, благаю, поки ця нічка промине, зроби дорослою мене. Бо тато з мачухою все мені забороняють, гуляти не пускають і спати рано вкладають...» Виконав бажання Ніки святий Миколай, зробив її дорослою. Та разом з нею стали дорослими всі її однокласники, які зовсім не хотіли обтяжувати життя проблемами дорослих... А повернути безтурботне дитинство зможе тільки чарівна пісня, яку Ніка має скласти до кінця дня, – не забруднивши при цьому душу дурними звичками, – пиво, цигарки, лайка, – і встоявши перед більшими спокусами дорослого життя.

АРТЕМ ВИШНЕВСЬКИЙ

«...Пан Вишневський, безперечно, один із найцікавіших сучасних молодих драматургів. Його професійний підхід, перманентний творчий пошук не можуть не імпонувати. Його тексти пропонують питома власні, авторські рецепти художнього вирішення як традиційних для вітчизняної драматургії, так і новітніх у нашому соціумі проблем і з'явищ. Нарешті, його тексти схилиють до присутньої розмови про стилі й методи сучасного письма, про філософські концепції...»

*Іван Андрусак, письменник,
літературний критик*

Режисер, сценарист, драматург. Народився і мешкає у Рівному. Вищу освіту здобув на історико-соціологічному факультеті Рівненського державного гуманітарного університету. Працював учителем історії. Навчався в Київському національному університеті театру, кіно і телебачення ім. І.К.Карпенка-Карого, спеціальність – телережисер. Засновник і художній керівник Молодіжного експериментального театру Рівного «МЕТР». Як режисер і актор неодноразово був відзначений на фестивалях і театральних показах.

У 2006 вийшла книга «Клаптикова порода. П'єси». – Рівне: Азалія, 2006.

Перші постановки п'єс відбулися у Театрі-студії «Від ліхтаря» (Рівне), де й захопився театром і кілька років працював помічником режисера. У цей період були написані перші п'єси: «Різниця», «Ляпас на згадку», «Клаптикова порода».

П'єси також ставили у театрах Рівного, кількох вишах України (студентські роботи) та у театрі «Калейдоскоп» (Тернопіль).

Член Конфедерації драматургів України та НСПУ.

Різниця

Драма абсурду

Дійових осіб 4 – байдуже якої статі актори.

Дія відбувається у майстерні художника Дальтоніка, який не помічає різниці. Переконуювати його, що вона все-таки існує, приходять... Зелений та Коричневий. Мучаться вони з ним довго і зовсім не нудно, однак, напевно, все-таки необхідно, щоб прийшла саме Вона...

* Увійшла до Антології молодшої драматургії «У пошуку театру» (2003); увійшла до збірки автора «Клаптикова порода. П'єси». – Рівне: Азалія, 2006.

Постановки: Театр-студія «Від ліхтаря» (м. Рівне, 2002), театр «МЕТР» (м. Рівне, 2004), театр «Калейдоскоп» (м. Тернопіль, 2010), студентські вистави

Клаптикова порода

П'єса (для тріо з масовкою)

*Чоловічих ролей – 2, жіночих ролей – від 1 до 5,
Масовка: 3 – ... будь-якої статі.*

Дія відбувається, на перший погляд, у майбутньому. Головний герой, Етей, втомився від несправжності та нещирості і вирушає шукати первісну природу. На своєму шляху зустрічає Адміністратора, Водія та Дівча, які ще більше поглиблюють внутрішню депресію героя. Рятуює його кохання. Однак романтика теж колись закінчується і, звичайно ж, не без допомоги одного Бовдура...

* Диплом учасника Бієнале актуальних мистецтв України (2004); увійшла до збірки автора «Клаптикова порода. П'єси». – Рівне: Азалія, 2006.

Постановки: театр «МЕТР» (Рівне), театр «Калейдоскоп» (Тернопіль)

Про потяг, валізи, мотлох та дещо більше*П'єса**Чоловіча роль – 1, жіноча – 1.*

Він і Вона. Усе інше – декорації бажань, спогадів, реальність фантазії...

Він знімає про себе кіно. Жанр – повсякденність... Продовжує знімати навіть тоді, коли Вона пішла..., навіть тоді, коли Вони одружилися, навіть тоді, коли зрозумів, що завжди був сам... Лінеарність часу, простору, духу (це щодо «місця дії»).

* Лауреат конкурсу «Коронація слова» (III місце), 2006 р.; увійшла до альманаху «Сучасна українська драматургія» 2006 р., а також до збірки автора «Клаптикова порода. П'єси», 2006 р.

ОЛЕКСАНДР ВІТЕР

«Олександр Вітер... пропонує в творі «Станція» фантастичну ситуацію, яка дозволяє зазирнути у глибини сучасної проблематики, але не лише в суспільному форматі, а й в особистісному...»

*Надія Мірошніченко
«Сучасна українська
драматургія», №3*

Драматург, сценарист, поет, актор, режисер. Народився в Києві. Закінчив Київське державне училище естрадно-циркового мистецтва (артист розмовного жанру) та Київський інститут театрального мистецтва ім. І. Карпенка-Карого (режисура).

Як режисер поставив більше 20 вистав у театрах Києва (ЦСЄД А. Дяченка, «Бенефіс», Національний ім. І.Франка, «Сузір'я», Камерний, Молодий, «Київ», МІСТ), Луганська, Одеси, Москви. Виконував ролі у кіно та телефільмах, театральних і радіопостановках. Викладав театральне мистецтво у "Києво-Могилянській академії", театральних студіях Києва (драматургічна майстерність, режисура). Здійснює радіо і телепроекти. Співатор сценарію і режисер-постановник ігрового фільму «Сентиментальне полювання за тінню» (студія «Grok», Київ, 2002, приз кінофестивалю в Мінську, 2002). Працював головним режисером Дирекції мистецьких програм Національної радіокомпанії, режисером-постановником Муніципального театру «Київ». Від 2006 один із засновників театру «МІСТ» – режисер, викладач театральної школи.

Автор віршів, естрадних мініатюр, монологів, п'єс, інсценівок, сценаріїв естрадних концертів, шоу, вуличних дійств. Лауреат і

переможець всеукраїнських та міжнародних фестивалів і конкурсів. Зокрема, I місце на Фестивалі сучасної української драматургії (режисура, Київ, 1999). Володар Президентського гранту для молодих митців України (постановка вистави «Адвокат Мартіан» Лесі Українки в Національному театрі ім. І.Франка, 2001). Лауреат фестивалю «Оберіг» (1993), Конкурсу молодих поетичних талантів (1990). Одержав II премію за п'єсу «Сліди вчорашнього піску» на Бієнале актуальних мистецтв (2004). П'єси друкувалися в антології «Потойбіч паузи», альманасі «Сучасна українська драматургія», антології «Творчість молоді – скарб нації» (призер однойменного конкурсу), журналі «Дніпро» (2009).

Постановки: в театрах: Камерному театрі, «Академії», «МІСТ», Муніципальному театрі «Київ», театрі-студії «Шарабан», Дніпропетровському театрі «Маски» - Гран-прі трьох фестивалів: в Україні (Дніпропетровськ) та Росії (Волгоград), у Львівському театрі «Ми» (втілення 3 п'єс), радіовистава «Будинок зневірених душ» (Національне радіо). За сценаріями - вуличне дійство «Молодь проти війни», художній фільм «Сентиментальне полювання за тінню», телесеріал «Заручники Землі і неба» (Україна-Ірак).

Твори перекладалися російською, вірменською, англійською мовами. П'єса «Станція...» друкувалася в англійському перекладі А. Біленка в журналі «Меркуріан» (США, 2009), часописі «Сучасна драматургія» (Вірменія, 2011), увійшла до каталогу «Європейський театр сьогодні: п'єси» (2008).

Сезон полювання на мисливця

Дуже заплутана комедія

Жіночих ролей – 3.

Кожен, хто намагається відкрити двері в чуже життя, ризикує залишитися за цими дверима назавжди. Фотокореспондентка популярного журналу вирішила зруйнувати потаємний світ чужої таємниці. Але чи не зруйнує ця таємниця світ самої дівчини. Відповідь на це запитання – це шлях смішних та несподіваних перетворень, яким пройде героїня, щоб нарешті зрозуміти ціну полювання на радість...

Станція, або Розклад бажань на завтра

Театральна пастка на дві дії

Жіночих ролей – 3.

Три жінки опиняються на дивній станції, де відбувається щось незвичайне: жодних поїздів, але багато див. Їхні бажання починають здійснюватися, проте не виголошені, а потаємні... Чого хоче жінка? І чи здійснення бажань зробить нас щасливими? Оманливий рай виявляється пасткою, і вибратися з неї майже неможливо... Чи все-таки можливо?

* Опублікована в альманасі «Сучасна українська драматургія» № 3, антології «Творчість молоді – скарб нації» (призер однойменного конкурсу). В перекладі англійською мовою – у часописі «Меркуріан» (США). Поставлена в Київському театрі-студії «МІСТ», Дніпропетровському театрі «Маски» (Гран-прі трьох театральних фестивалів), театрах-студіях Києва, Львова, Кременчука

Сліди вчорашнього піску

Трагедія здійснених бажань

Чоловічих ролей – 3, жіночих ролей – 2 (одна з них змія).

Мойсей вивів людей у пустелю... А що далі? Як бути тим, кому довелося блукати багато років до омріяної землі «обітованої»? В пустелі опинилися троє людей – їм нікуди повертатися, бо на них чекає смерть. Але й тут на них чатує небезпека, адже зовсім поруч – Солдат і Змія. Хто з них виживе, а хто загине? Кому не забракне мужності й надії? І чи не нагадує ця ситуація «поміж» наш перехідний період?

* II премія в номінації драматургії на Бієнале актуальних мистецтв України

Опублікована в антології «Потойбіч паузи». Поставлена у Львівському театрі «Ми»

Як стати справжнім бегемотом*Музична дитяча казка на дві дії**Ролей різних звірів – 5.*

Одного разу Бегемотик підслухав батьків і дізнався, що у нього пропав апетит. От тільки хто це такий, він не знає, а без нього малюк ніколи не стане великим справжнім бегемотом! Відважний Бегемотик вирушає у пошуках апетиту і зустрічає різних звірів – Черепашеня, Вовка, Їжачка і навіть Дракончика. На друзів чекають чарівні і кумедні пригоди, де Бегемотик «здійснює подвиг» і повертає собі апетит, а Дракончик насправді виявляється зовсім не злим, а просто самотнім...

* Надрукована в журналі «Дніпро». Поставлена в Муніципальному театрі «Київ» (Музика пісень Олени Бобир), у Львівському театрі «Ми»

ЛЕСЯ ВОЛОШИН

«Леся Волошин, театральний критик, авторка п'єс і телесценаріїв, також пише твори про кохання, але її точка зору більш песимістична. Романтична казка про любов морської царівни і простого рибалки обертається сумною історією про те, як тендітний човник почуття розбився об хвилі сірих сімейних буднів... Діагноз автора жорстокий: кохання потребує рівності і вільного простору, інакше воно приречене»

*Надія Мірошніченко,
альманах «Сучасна українська
драматургія», № 3*

Театрознавець, драматург-сценарист. Народилася на Черкащині. Там же закінчила середню школу і педагогічне училище ім. Т. Шевченка (диплом з відзнакою).

З 1994 по 1997 р. працювала керівником-організатором у Палаці дітей та юнацтва (поетична студія «Бриз»).

В 1996 р. брала участь у поетичному конкурсі ім. Богдана-Ігоря Антонича (вірші включені до збірника того року – «Привітання життя-96»).

Навчалася у Київському державному театральному інституті ім. І. Карпенка-Карого (спеціальність театрознавство).

Працювала провідним редактором рекламно-видавничої служби Національного академічного театру російської драми ім. Лесі Українки, сценаристом телебачення, викладачем Київського державного університету театру, кіно і телебачення ім. І. Карпенка-Карого.

Дипломант Бієнале актуальних мистецтв України (Київ, 2004), та фіналіст Міжнародного практикуму молодих драматургів (Москва, 2005).

П'єса «Дюймовочка» (у співавторстві з С. Сушенцевим) була поставлена в Київському театрі оперети та в студії Київського театру «МІСТ».

Т Р И П Т И Х :**«Ще одна притча про любов... (Маноле)»***П'єса-притча**Чоловічих ролей – 8, жіночих – 2.*

«Я тебе кохаю» – говорить чоловік, втрачаючи голову. Але коли приходить час вибирати поміж своїм коханням і своєю долею, чи піде він проти себе самого?

«Ще одна притча про любов... (Марта)»*П'єса-притча**Чоловічих ролей – 4, жіночих – 3.*

«Земля – вода. Світ – це велика калюжа, по якій все плавають острівці, населені людьми» – ось головна теза цієї притчі. А ще: коли острови все ж таки зустрічаються, чи приносить це хоч комусь з тих, хто живе на них щастя?

* Відзнаки: III місце на Мистецькому бієнале, Київ, 2004

«Ще одна притча про любов... (Ізольда)»*П'єса-притча**Чоловічих ролей – 3, жіночих – 1, масовка.*

«Королева не повинна вміти танцювати» – головна теза цієї притчі. Але герої її переконані в протилежному. Та коли Королева, покинувши всі справи, таки освоїть непросте мистецтво танцю, чи зробить це її підданців щасливішими?

ОЛЕКСАНДР ГАВРОШ

« У 2007 році закарпатський письменник Олександр Гаврош дебютував як драматург і відразу став переможцем конкурсу «Коронація слова». Його п'єса «Ромео і Жасмин» посіла друге місце. Будуючи паралелі між життям людей і тварин на тлі історії про високі почуття, про мрію та її досяжність, драматург та актори намагалися донести до глядача, що людина повинна мріяти, вірити і прагнути до кращого і попри всі обставини зберігати людське у собі»

Сайт «Коронація слова»

Народився в Ужгороді. Закінчив факультет журналістики Львівського національного університету ім. І. Франка у 1993 році. У 2006–2008 рр. працював завідувачем літературно-драматичної частини в Закарпатському обласному українському драмтеатрі. П'єса «Ромео і Жасмин» друкувалася в журналах «Київська Русь» (2007) та «Дніпро» (2009), а також у збірнику п'єс-переможців «Коронації слова» за 2006–2007 роки. П'єса «В Парижі красне літо...» була надрукована в журналі «Київська Русь» (2008). П'єса «Вони йдуть» вийшла у книжці «Коньяк з дощем» (2009), п'єса-пародія «Не лізь!!! або Пацан Незнайко ніколи не здається!» була надрукована в альманасі «Корзо» (2008).

У 2010 році п'єса «Ромео і Жасмин» поставлена в Київському народному студентському театрі «Вавилон» (переможець фестивалів «Київська театральна весна» та «Театральний форум – 2010»). Того ж 2010 року «Ромео і Жасмин» поставлена у Дніпропетровському академічному українському музично-драматичному театрі ім. Т. Шевченка. Вистава стала почесним гостем Форуму видавців у Львові.

Драматург Олександр Гаврош – лауреат журналістської премії ім. Йосипа Терелі за 2009 рік. Член Асоціації українських письменників. Переможець Всеукраїнського конкурсу «Коронація слова» 2007 р. (II місце) та лауреат 2008 р. у номінації «Драма» за п'єси «Ромео і Жасмин» і «В Парижі красне літо...».

Ромео і Жасмин*Трагікомедія паралельних світів*

Чоловічих ролей – 6, жіночих – 6.

Драматична історія кохання раненої Чаплі, яку хазяїн підстрелив на полюванні й приніс на власне обійстя, та старого пса Чарлі, котрого проганяють з двору. Пес і Чапля з безнадії вирішують разом летіти у вирій, стрибнувши зі скелі. Дія відбувається паралельно у світі людей і тварин, що живуть поруч. Як одні так й інші характери розкриваються несподіваним чином, весь час балансуючи на межі комедії і трагедії.

*П'єса поставлена в Київському студентському театрі «Вавилон», Дніпропетровському академічному українському музично-драматичному театрі ім. Т. Шевченка

Люб'язніший приятель*Трагікомічна притча*

Чоловічих ролей – 8, жіночих – 1

У центрі п'єси постать найвідомішого закарпатського просвітителя XIX ст. Олександра Духновича. Дія відбувається в останні години життя видатного письменника і громадського діяча, де реальність переплітається із письменницькими фантазіями. Таємний агент поліції пропонує головному герою написати донос на себе, оскільки той і так уже помирає. Але завдяки цьому може врятувати родину агента, якого виганяють зі служби через тотальну неуспішність. Що обрати – чесне ім'я в історії чи порятунок людей?

* П'єса «Люб'язніший приятель» друкувалась у журналі «Дніпро» (2010)

Цирк Івана Сили

П'єса для дітей

Чоловічих ролей – 10, жіночих ролей – 3.

В основі п'єси реальна історія українця, циркового атлета Івана Сили, якого було визнано найсильнішою людиною початку ХХ століття. Іван Сила влаштовується працювати у мандрівний цирк силовим атлетом, де його чекає чимало випробувань, пригод та підступів ворогів. Але завдяки своїм друзям-циркачам він виходить переможцем із найважчих ситуацій.

*«Цирк Івана Сили» здобув I місце на Всеукраїнському літературному конкурсі «Коронація слова» у номінації «П'єса для дітей» і поставлений в Закарпатському обласному ляльковому театрі «Бавка»

Вуйцьо з крилами

Фантазмагорична драма

Чоловічих ролей – 8, жіночих – 3

П'єса написана за мотивами оповідання Г. Г. Маркеса «Старигань з крилами». У карпатському селі знаходять крилатого дідугана, який невідомо звідки взявся і говорить незрозумілою мовою. Спочатку його приймають за янгола, згодом – за божевільного. Хто ж він насправді?

ВАЛЕРІЙ ГЕРАСИМЧУК

«Він написав двадцять п'єс, між якими є геніальні, талановиті і середні, але немає слабких, безпорадних із художнього боку. Не треба боятися сказати про Герасимчука так, як сучасники говорили про великих драматургів минулого, скажімо Мольєра: він не може написати слабку річ. Якби якась інша література світу мала драматичного поета такого високого рівня, він давно уже став би визнаним метром і класиком»

*Петро Сорока,
«Літературна Україна»,
26 жовтня 2006 р.)*

Валерій Герасимчук – поет, прозаїк, драматург – народився на Київщині. Закінчив філологічний факультет Львівського університету ім. І. Франка. Директор Будинку письменників України. Заслужений діяч мистецтв України.

Автор книг «Сповідь», «П'єси про великих». У творчому доробку письменника понад двадцять п'єс: трагедії «Андрей Шептицький», «Розп'яття», «Шумери», драми «Поет і король, або Кончина Мольєра», «Трагедія Нобеля і драма Хемінгуея», «Окови для Чехова», «Цикута для Сократа», «Душа в огні» (про Олександра Довженка), «Кохані Бетховена і коханки Паганіні», «Приборкування... Шекспіра!», комедії «Ангел-хранитель», «Помилка Сервантеса», «Амазонки», «Азартні ігри», «Хто кого?!...».

П'єси неодноразово друкували у провідних українських журналах «Вітчизна», «Київ», «Дніпро», «Дзвін», у газеті «Літературна Україна», звучали на Українському радіо. П'єса «Андрей Шептицький» ставилася в Україні (Львів), Канаді (Торонто).

Андрей Шептицький*Історична драма*

Чоловічих ролей – 9, жіночих ролей – 3.

“Андрей Шептицький” – зворушлива поетична драма про митрополита Української греко-католицької церкви, який, за його ж словами, був «українцем для українців, поляком для поляків, євреєм для євреїв, усім для всіх».

* П'єса була поставлена у Львівському національному театрі ім. М. Заньковецької у 2000 р. до 135-річчя від дня народження Андрея Шептицького. Одна з прем'єр відбулася у церкві Святого Димитрія (Торонто, Канада)

Душа в огні*П'єса не про кохання*

Чоловічих ролей – 1, жіночих ролей – 3.

Драма про далеко не безхмарні стосунки між Олександром Довженком та Юлією Сонцевою. Великий режисер колись написав: «Якщо вибирати між правдою і красою, то я вибираю красу». Є правда художня. І є правда життя. Правда життя – річ, безперечно, дуже важлива. Але ж уся світова література тримається саме на правді художній. Тобто – на красі...

Приборкування ... Шекспіра!*Драма на дві дії*

Чоловічих ролей – 12, жіночих ролей – немає.

Драма, яка розвінчує віками створюваний міф про те, що Шекспір був успішним, успішним актором і драматургом, життя якого було безхмарним. Виявляється, його теж не раз намагалися приборкати «сильні світу цього». І в них були на те підстави... Про це свідчать уривки з п'єс самого Шекспіра, використані у драмі (виходить театр у театрі, сцена на сцені, подвійна акторська гра). У драмі автора всі ролі чоловічі. У часи Шекспіра жінок на сцену не допускали...

Поет і король, або Кончина Мольєра!*Трагікомедія*

Чоловічих ролей – 6, жіночих ролей – 3.

Автор робить спробу відповісти на запитання – навіщо було Мольєрові, успішному комедіанту, начальнику придворних розваг при Людовику XIV, накликати на себе гнів церкви, пишучи викривальну комедію про лицеміра-святенника «Тартюфа»... У п'єсі вдвічі більше чоловічих ролей, ніж жіночих. Але це аж ніяк не означає, що там припадає одна жінка на двох...

ВАЛЕРІЙ ГІТІН

«Як видно з вистави, п'єса – один з найцікавіших поставлених нині творів сучасної української драматургії. Складна структура (часом увага починає губитися в шаленстві нашарувань масок і смислів), гострі, деякі аж до афористичності, драматичні ситуації, перетворення характерів, подекуди з витонченим аналізом мотивацій»

*Про виставу
«Фортінбрас не прийде...»,
Надія Мірошниченко,
журнал «Кіно-Театр», 1999 р., № 1*

Народився в місті Уфа. У 1964 р. закінчив Харківську державну академію культури за режисерським фахом. Далі спеціалізувався на створенні сценаріїв та режисурі масових видовищ. З 1975 до 1981 року викладав основи драматургії та режисури масових видовищ у Харківській державній академії культури. В 1988 р. заснував Харківський театр детективу, був його художнім керівником та драматургом. Автор восьми книжок та трьох п'єс.

Здійснені постановки: лібрето опери-балета «Та, що біжить по хвилях» – поставлено в Харківському академічному театрі опери та балету ім. М. Лисенка (1987). П'єса «Фортінбрас не прийде...» поставлена в Харківському академічному українському драмтеатрі ім. Т. Шевченка (1998).

Фортінбрас не прийде*Трагіфарс на дві дії*

Чоловічих ролей – 8, жіночих ролей – 3.

Сюжет п'єси досить складний. Дія відбувається в театрі Харкова напередодні наступу більшовиків (їхній прихід в особі Коменданта і його німого воїнства майже позбавлений конкретних реалій, це наступ Антихриста).

Очі лиха*Лицарська драма на дві дії*

Чоловічих ролей – 10, жіночих ролей – 4.

Дія відбувається на початку 70-х років XVII століття. Козацький полковник Ярош повертається зі своїм загоном до рідного міста після тривалого походу. Він пересвідчується в тому, що повернувся в зовсім іншу країну, де внаслідок докорінної перебудови громадського життя, яка була спричинена поєднанням з Московським царством, відбулися руйнівні зміни, які він не може прийняти як лицар і патріот своєї Батьківщини. Перед ним постає альтернатива: або стати вигнанцем, або зробити відчайдушну спробу все змінити за допомогою шабель своїх козаків. Але існує й третій шлях.

ОЛЕГ ГОНЧАРОВ

У ЦМТ пройшла презентація студентського театру мініатюр «Ковчег» Брестського держуніверситету. Анишлаг у наш час – подія рідкісна, в залі не було вільних місць і байдужих осіб. «Ковчег» – театр гумористичний, з жартами, розрахованими на будь-яку публіку, і ті, хто прийшов у цей вечір подивитися на нове починання, не обманулися у своїх очікуваннях. Автором багатьох його мініатюр є Олег Гончаров, письменник-гуморист, який співпрацює з низкою театрів Білорусі

*Із статті
«Попутного вітру, «Ковчег»!»,
газета «Брестський кур'єр»,
травень 1996 р.*

Драматург, композитор, прозаїк, поет, кіносценарист, 3D-дизайнер. Народився на Львівщині. Після закінчення школи та служби в армії декілька років працював у Сибіру та Казахстані. Після цього навчався в політехнічному інституті Харкова та Івано-Франківському інституті нафти та газу. Працював реставратором пам'яток історії та культури, вітражистом, дизайнером інтер'єрів, редактором і сценаристом відеороликів. Паралельно публікувався в періодиці.

В драматургію прийшов у 1996 р., керуючи театром «Ковчег» Брестського педагогічного інституту. Кілька років мешкав у Празі. Член спілки рекламистів України.

Має в активі 20 різножанрових оригінальних п'єс, зокрема «Дайяна Ейвон», «Сім кроків до Голгофи», «Вікно з видом на смерть», «Доктрина МЕНДЕЛЯ», «Бумеранг», «Синдром молодої дружини», «Катрін», «Фаворит його Нікчемності», «Снігуронька та Пірат», «Міжгалактичний шибеник», «Пригоди Лівого черевичка» тощо.

Відзнаки: П'єса «Vita varia est» («Життя мінливе») стала лауреатом V Всеукраїнського конкурсу «Коронація слова» (2004), а її радіоверсія – лауреат III конкурсу «Відродимо забутий жанр» (2010). П'єса «Пригоди Лівого черевичка» увійшла до числа фіналістів VI конкурсу радіоп'єс «Відродимо забутий жанр» (2011).

Постановки: «Синдром молодої дружини» (в перекладі на білоруську Р. Гончарової) Мозирський театр ім. Мележа (Білорусь, 1997р.). Казка «Пригоди Лівого черевичка» (в перекладі Р. Гончарової) Студія Російського Театру м. Калгарі (Канада, 2010 р.).

Сім кроків до Голгофи

Драма

Жіночих ролей – 5, чоловічих ролей – 12.

«Там на небі немає нічого! Я ваш бог! Я ваш земний бог!»

У цих фразах весь Месія, як він сам себе величає, одразу ж після того, як зарубав свою дружину та наймичку. Антимесія, антибог, диктатор. Ціль його життя – зійти на свою, нехай навіть рукотворну Голгофу, насипану з кісток убитих ним же людей...

* П'єса «Сім кроків до Голгофи» надрукована в Антології сучасної драматургії: «Страйк ілюзій» (2004)

Точка кипіння крові

Драма на дві дії

Жіночих ролей – 2, чоловічих ролей – 3.

Франція. Смертельно хвора Антея напередодні операції: у неї пухлина в мозку. Її чоловік – Лоран – заздалегідь потурбувався, щоб у дружини не було друзів. Хвора Антея боїться не стільки операції, скільки її наслідків: чи не стане після неї паралізованою лялькою? У Лорана зовсім інші турботи. Він у змові з сімейним лікарем намагається довести божевілля Антеї, претендуючи на її капітал. Усе як у старі добрі часи... Але зненацька для всіх з'являється Видатний Художник, який малює смерть... Жінка починає видужувати, а от чоловік... Задерши голову, можна потрапити в пастку, приготовану власними руками для когось іншого...

Фаворит його Нікчемності

Комедія-фарс на дві дії

Жіночих ролей – 1, чоловічих – 2.

Маленьке збідніле королівство. Король Баттал вибирає собі за рекомендаціями секретаря його Величності. Але оскільки королівська казна порожня, Король розраховується з Секретарем своїми повноваженнями доти, поки не залишається голим...

Втративши корону та королівство, Король Баттал отримує таку бажану ним свободу, котрої завжди не вистачає усім королям...

Доктрина Менделя

Драма на одну дію

Жіночих ролей – 3, чоловічих – 10, епізодичних – 2.

Один день кількох понівечених сталінізмом душ. 16 квітня 1933 року, неділя, день Воскресіння Христового.

«Голод довів їм, хто тут господар. Це випробування нашої сили і їхньої витривалості.

Він коштував мільйони життів, але колгоспна система буде існувати завжди. Ми виграли війну!» Мендель Хатаєвич.

КАТЕРИНА ДЕМЧУК

«У цій маленькій, майже казковій п'єсі зібрано вишуканий букет алюзій і гіперносок, від чого вона здається частинкою, фрагментом чогось більшого і плавкого, що зветься художньою культурою людства»

Мар'яна Шаповал про п'єсу «На виступцях»

Народилася на Поліссі, закінчила філологічний факультет Київського національного університету ім. Т.Г.Шевченка, працювала в Київському музеї Лесі Українки. Захоплення драматургією поєднує з перекладацькою діяльністю, а також пробує свої сили в прозі.

На виступцях

*Фарс об одній дії для двох блазнів,
годинника та маріонеток*

Чоловічих – 5, жіночих – 6.

Серед чарівних дійових осіб п'єси: Кат, Блазень, Король Дзвінка, Краля Вино, Краля Чирва – одне слово, трошки казки, ще більше фарсових пасажів у бік владних структур і витончені сучасні асоціації.

* П'єса друкувалася в антології сучасної драматургії «Страйк ілюзій»

Колискова для Лесі

Драма

Чоловічих ролей – 1, жіночих ролей – 1.

У п'єсі використано вдалий авторський прийом: документальні сторінки страдницького життя Лесі Українки поєднані з епізодами з життя героїв її творів, уривками з листів, спогадів тощо. Завдяки Київському театрові «Сузір'я» влітку 1998 року Леся відвідала свій улюблений Єгипет – побувала на Каїрському фестивалі і полонила вишукану публіку.

ОЛЕКСАНДР ДЕНИСЕНКО

«П'єса О. Денисенка далека від дискусій на тему Шевченка-поета і Шевченка-малюра. Варто все-таки зазначити, що для автора Шевченко передусім є поетом, який зруйнував Російську імперію і висловив українську правду, правду зневажаемого, слабкого народу, що опинився між двома шовіністичними потугами: Росією та Польщею»

*Із статті Роксани Харчук
«Крізь опцію любові та смерті»*

Киянин. Драматург, актор, режисер, прозаїк. Навчався на факультеті кібернетики Київського держуніверситету ім. Т. Шевченка, де створив студентський театр «Біля колон». Після третього курсу університету пройшов творчий конкурс до майстерні Сергія Бондарчука у Всесоюзному інституті кінематографії у Москві, який закінчив у 1981 р. Згодом закінчив кінорежисерський факультет Київського інституту театального мистецтва ім. І. Карпенка-Карого.

«Оксана» – перша серйозна спроба в драматургії. І одразу ж ця п'єса була поставлена на сцені Національного драмтеатру ім. І. Франка у Києві. Також п'єса О. Денисенка «Оксана» опублікована у часописі «Кур'єр Кривбасу» (2002).

Член Спілки кінематографістів, Асоціації українських письменників. Автор низки романів, повістей, оповідань та кіносценаріїв.

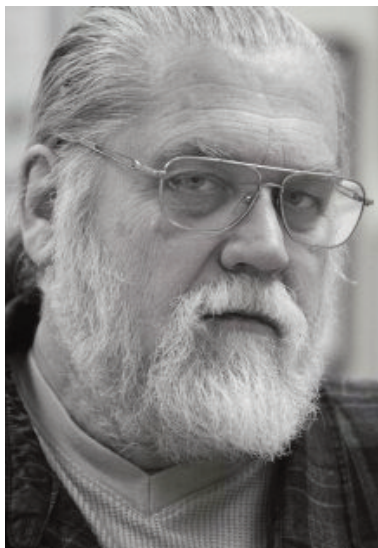
Оксана
Драма-хроніка

Чоловічих ролей – 25, жіночих ролей – 13.

П'єса «Оксана» побудована на маловідомих матеріалах, спогадах сучасників і особистих здогадах автора про останні роки життя, останню велику любов і таємницю передчасної смерті поета і художника Тараса Шевченка. Детально виписані події і характери дійових персонажів, досконало скомпонована інтрига створюють враження повної реальності усього того, що відбувається у п'єсі.

* П'єса поставлена на сцені Національного академічного драматичного театру ім. І. Франка

БОГДАН ЖОЛДАК

«Богдан Жолдак – це такий хлопець, якому з неба в штани впала зоря. І тепер вона світить звідтіля на весь білий світ»

*Сергій Данченко,
художній керівник
Національного академічного
драматичного театру
ім. І. Франка
(1978-2001)*

Найбільший драматург в Україні (вага 145 kg) народився в сім'ї письменників-незаслужених, здобув вищу філологічну освіту (Київський національний університет ім. Тараса Шевченка), викладав у школі, а потім організовував дитячі кіностудії.

Оприлюднив у 1982 році як драматург, написав багато п'єс для різних театрів.

Створив майстер-клас з кінодраматургії (нова вища освіта, вперше в Україні), Інститут екранних мистецтв КНУТКІТ у ім. І. Карпенка-Карого.

Перекладач багатьох драматичних та прозових творів.

Увійшов до літературної течії «Нова хвиля», збірки кінопрози «Спокуси», «Яловичина-макабрески» та багатьох інших.

Був ведучим телевізійних та радіопрограм на УТ-1, «1+1», на радіоканалі «Культура», співпрацює з багатьма вітчизняними та зарубіжними радіостанціями. Друкує в газетах та часописах критичні, кінознавчі, культурологічні статті та політичні памфлети.

Веде майстер-курс кіно-, теледраматургії університету ім. І. Карпенка-Карого, а також викладає теледраматургію в телешколі каналу «Інтер».

Публікувався в прозових перекладних альманахах Хорватії, США, Канади, Німеччини та Японії.

Постановки: «Гопак-опера Конотопська відьма» і «Хто зрадить Брута?» поставлені в театрі ім. І. Франка та в інших театрах України.

Автор сценаріїв до художніх кінофільмів «Козаки йдуть», «Відьма», «Запорожець за Дунаєм», «Іван та кобила», «Дорога на Січ» та безлічі документальних, короткометражних ігрових, анімаційних, рекламних, демонстраційних, телевізійних, хронікальних та відеострічок на Україні та закордоном.

П'єси «Закоханий чорт» і «Глина» – переможці всеукраїнських драматургічних конкурсів. Лауреат кінопремії ім. Івана Миколайчука за сценарій до фільму «Іван Франко». Переможець та лауреат кількох літературних, театральних, кіно- та телевізійних фестивалів.

Член НСПУ, НСКУ, Об'єднання сценаристів «Кінопис» та «Лабтрон», Комісії з присудження Національної премії ім. О. П. Довженка.

Венера у хутрі

(у співавторстві з Леопольдом Захер-Мазохом)

П'єса на дві дії

Чоловічих ролей – 3, жіночих ролей – 2.

П'єса за мотивами знаменитої повісті геніального австро-українського письменника Леопольда Захер-Мазоха про химерне кохання дуже цікава вже тим, що глядач нарешті на собі пересвідчується, звідкіля походить термін «мазохізм».

Швидка кров

П'єса на 16 міні-антрактів

Чоловічих ролей – 5, жіночих – 4.

Про невикористані можливості донорства та кров'яної ковбаси межі студентів театального вишу, про навколишню злочинність та про несанкціоновану боротьбу з нею, про щире кохання, яке народжується там, де його бути не може, розповідає п'єса, яка може бути.

Жетон

Реп-драма на дві дії з прологом і антрактом

Жіночих ролей – 5, чоловічих – 7, 8 – змішаної масовки.

Цю ідею треба запатентувати.

Юрій Щербак, 1980 р.

Проблеми знання і незнання, проблеми кохання і некохання – на тлі шалено інтригуючої правди, яка повільно постає перед гіперінтелектуалами, а також і зомбованою частиною населення – ось суть “Жетону”. Молодь навіть і не здогадується, що всі ігрові автомати насправді є страшно подумати чим... Як можна розсекретити таємницю? Завдяки коханню. А от чи можна перемогти?

Знай, хто Мамай

*Чарівна-пригодницька п'єса для дітей на дві дії
та один антракт*

Вірші Єви Нарубиної

Чоловічих ролей – 4, жіночих ролей – 2.

Всі знають, хто такий безсмертний козак-Мамай. Але ж ніхто ще не знає, звідкіля він такий узявся? Яке було дитинство в героя? Отже, це вкрай потрібна казка для українців, бо образи головних героїв, хоча часто діють за допомогою «сучасних методик», дуже близькі до наших відомих казкових. Як? Про це можна дізнатися лише з п'єси.

ТЕТЯНА ІВАЩЕНКО

«Хто править ритм» («Принц-водій трамваю») – ніби-то ординарна історія про любов і зраду завдяки особливостям авторського стилю набула незвичної форми. Вистава, здійснена за цією п'єсою самостійним творчим об'єднанням (режисер-постановник Г.Максименко) на сцені куль-турного центру «Славутич», з Г.Стефановою в головній ролі, запам'яталася оригінальною пластикою, цікавим музичним оформленням і витонченою манерою акторської гри»

*Із статті Я.Верещака
«Модельєри Гільдії D»,
журнал «Art-line» №4 за 1997 р.*

Киянка. Закінчила Національний університет культури та мистецтв. Багато років працювала в Київському державному інституті театального мистецтва ім. І. Карпенка-Карого. В її творчому доробку понад десять п'єс, більшість з яких побачили світло рампи.

Перша п'єса «Принц, водій трамваю» була поставлена в м. Києві 1995 року творчим об'єднанням «Вільний гурт». Український малий драматичний театр звернувся до творчості драматурга і поставив на своїй сцені комедію «Замовляю любов».

У Національній театральній майстерні «Сузір'я» (м. Київ) в 2004 р. відбулася прем'єра драми «Мне тесно в имени своїм» про трагічне кохання великої танцівниці Айседори Дункан та російського поета Сергія Єсеніна. В 2005 р. до свого репертуару включили п'єсу «Втеча від реальності» театри Житомира, Луганська та Івано-Форанківська.

2006 року відбулася прем'єра комедії «Замовляю любов» в Житомирському музично-драматичному театрі ім. Івана Кочерги, а наступного року в київському Молодому театрі поставлена гостросатирична комедія «Спалюємо сміття».

**Піймати за хвіст бісенятко,
або Як вийти заміж**
Комедія

Чоловічих – 1, жіночих – 1.

Весела, сказати б, анекдотична історія кохання двох наших сучасників несподівано набуває соціальної глибини. Адже йдеться про непрості стосунки представників різних прошарків нашого суспільства: він – молодий бізнесмен (читай – принц), вона – просто гарна дівчина. Однак вкотре вже переконаємося: душевний світ Попелюшки як колись, так і зараз – це та чарівна сила, яка долає всі перешкоди на шляху до... щасливого хепі енду.

* 1996 р. в Київському театрі на Подолі здійснено постановки комедії «Піймати бісенятко, або Як вийти заміж»

Втеча від реальності
Сцени з життя молоді

Чоловічих ролей – 4, жіночих – 4.

Досвід кількох перших постановок цієї п'єси в українських театрах показав, що гострота поставлених у ній проблем нікого не залишає байдужим – ні молодих глядачів, ні старших. Справді, наркоманія – це та біда сучасності, яка однаково торкається всіх. Але талант драматурга, вміння подати гостроту проблеми через повноцінні характери й правдиві життєві колізії значно розширили рамки тематичної актуальності...

* Український малий драматичний театр поставив виставу за п'єсою в 2003 р.

Таїна буття*Спроба документальної драми*

Чоловічих – 1, жіночих – 1.

П'єса присвячена драматичній долі Івана Франка, його складним стосункам з прекрасною половиною роду людського. Сценічне втілення цього твору в київському театрі на Подолі довело, що, попри начебто локальну історію з мінімальною кількістю персонажів, авторка створила масштабний твір про маловідомі сторінки з життя видатного діяча нашої культури.

* У Київському театрі на Подолі здійснено постановку п'єси у 1998 р.

НАДІЯ КОВАЛИК

«П'єса Надії Ковалик «Неаполь – місто попелюшок» про тих, які потрапили у новітнє рабство в Італію, зокрема, в місто Неаполь. Навіть назва п'єси перегукується, як на глум, з іншою – «Неаполь – місто мільйонерів», яка належить перу славнозвісного Едуардо де Філіппо. Найперше вражає те, що драматург прекрасно володіє матеріалом і у всьому є переконливим»

*Роман Горак про п'єсу
«Неаполь – місто попелюшок»*

Львів'янка. Прозаїк, драматург, авторка восьми книг прози. Закінчила Дрогобицький педагогічний інститут ім. І. Франка. Як драматург дебютувала у 1997-му році п'єсою «Се ля ві...» у Національному драмтеатрі ім. М. Заньковецької у Львові. У 2000-му році у цьому ж театрі була поставлена п'єса (іронічна мелодрама) «Тріумфальна жінка», у 2002-му – «Неаполь – місто попелюшок». Ця ж п'єса у 2003-му році була поставлена у Волинському обласному академічному українському музично-драматичному театрі ім. Т. Шевченка, а в 2004-му у цьому ж театрі була поставлена п'єса «Хочу до мамі».

П'єса «Несамовиті» у 2009-му році нагороджена третьою премією конкурсу «Коронація слова».

Тріумфальна жінка *Іронічна мелодрама на дві дії*

Чоловічих ролей – 3, жіночих – 4.

Талановита художниця, яка вийшла заміж із розпачу, знаходить своє кохання в особі француза українського походження й покидає чоловіка і рідну країну... Сучасна драма, яка відображає як життя творчої особистості, так і сімейне життя взагалі.

* Поставлена у львівському Національному театрі ім. М.Заньковецької у 2000-му році. Надрукована у журналі «Дніпро» за 2009 рік.

Несамовиті *Драма на дві дії*

Чоловічих ролей – 4, жіночих ролей – 5.

Талановита молода письменниця, досі ніде надрукована, вся поглинута творчою роботою і відсторонена від побутових проблем, тож її чоловік, зустрівши прагматичну жінку, зважується на болісний для дружини розрив. Для творчої особистості, яка перегоріла у стражданні, доля підготувала сюрприз.

Неаполь – місто попелюшок *Драма на дві дії*

Чоловічих ролей – 4, жіночих – 5.

Молода жінка-мистецтвознавець, замучена нестатками і боргами, разом з двоюрідною сестрою виїжджає на заробітки до Неаполя. Згідно із законами розлуки, її сім'я розпадається, але на чужині заробітчанка зустрічає людину, якій не байдужі її клопоти й проблеми.

* Поставлена у Львові в театрі ім. М.Заньковецької і в Луцьку в театрі ім. Т. Шевченка

Хочу до мами

Драма на дві дії

Чоловічих ролей – 3, жіночих ролей – 3.

Жінка середніх літ, бажаючи допомогти сім'ї у фінансовому зміцненні, виїжджає на заробітки до Італії, залишаючи свого сина на опіку чоловіка і сусідки-лікарки. Чоловік лікарки виїжджає на заробітки до Португалії, і дві сім'ї, які живуть на одному сходовому майданчику, починають жити одним життям... Крах цих сімей невідворотній.

* П'єса поставлена у Луцькому музично-драматичному театрі ім. Т.Шевченка

ОЛЕНА КЛИМЕНКО

«Олена Клименко вразила своїх перших читачів надивовижу нетрадиційним, сказати б, фантастичним твором «Святополк окаянний»; та ще й на додачу до всього визначила його жанр двома інтригуючими словами: «Антиісторична драма». Був то рік 1974 – епоха застою і тупої боротьби з усім оригінальним, свіжим, інакомислячим. На що ж сподівалася молода авторка, творячи масштабну фантазію часів Київської Русі-України, з багатьма відомими історичними персонажами, добрим гумором, повноцінними характеристиками, напруженим сюжетом? Адже на той час «антиісторична» читалася не інакше, як «антирадянська», бо ж вочевидь розходила з офіційним поглядом на історію»

*Із статті Ярослава Верещака
«Загадкова постать української
драматургії»*

Народилася у Львові. 1971 року закінчила російську філологію Київського державного університету ім. Т.Г.Шевченка. З 1971 по 1979 – редактор відділу образотворчого мистецтва видавництва «УРЕ».

Відома за творами: «Святополк окаянний» (1974), «Дивна і повчальна історія Каспара Гаузера, що була зіграна трупом італійських акторів у славному місті Нюрнбергу напередодні Різдва Христового 1836 року» (1976), «Насреддін в Бахчисарай» (1981), «Ковчег» (1986, реакція на Чорнобиль), «Щодо можливості кінця світу в одній окремо взятій країні» (1987), «Плоть поезії» (1988), «Український вертеп» (1991), «Двоє обабіч «Мерседеса» (2006), «Intermezzo» (2008), роман-фентезі «Книга світанку» (2000-2005). 2008 в НЦТМ ім. Леся Курбаса видана збірка п'єс «Святополк, Каспар Гаузер, Насреддін та інші».

Щодо можливості кінця світу в одній окремо взятій країні

Українська п'єса радянською мовою

Жіночих ролей – 2, чоловічих – 1.

Зустріч після довгої перерви двох жінок, які колись починали разом трудову діяльність. Одна з них, Хазяйка, так і лишилася медсестрою. Друга, Гостя, зробила кар'єру по профспілковій лінії, вдало вийшла заміж по партійній лінії і зараз, в рамках декларованої турботи про трудящих, прийшла інспектувати Хазяйку. Упізнавши одна одну, на радощах напиваються, згадують минуле – і виявляється, що обидві суть «інваліди радянської влади». І зробити їх іншими не може навіть Ісус Христос, який мешкає поверхом вище. Закінчується п'єса новим потопом, від якого героїні ховаються під поліетиленовою плівкою, життєрадісно співаючи «Я люблю тебе, жизнь»...

Двоє обабіч «Мерседесу»

П'єса про кохання

Чоловічих ролей – 1, жіночих – 1.

Історія кохання двох дуже різних людей – немолодого вже чоловіка і юної дівчини. Вона пропонує йому себе, наполовину збавлена його грішми, чужим «Мерседесом», блиском незнайомого їй життя. Він сприймає її з гумором і відправляє... читати класичну літературу. Але Вона йому подобається, і всі Його намагання залишити їхні відносини на рівні іронічного напівбатьківства лишаються марними. Але й Вона міняється, насправді закохавшись у Нього. Завершується історія, як і годиться, пропозицією руки і серця... і ще чимось недоговореним.

Дивна і повчальна історія
Різдвяна гофманіана на дві дії

Чоловічих ролей – 12, жіночих – 7.

Вперше українська версія мандрівного сюжету про славнозвісного Каспара Гаузера, розіграна трупю італійських акторів на кону Нюрнберга напередодні Різдва 1836 року, куди з'являється сам Каспар – привид, актор чи самозванець. Примхливе постмодерне сплетіння реального світу, мистецького і потойбічного, міцна інтрига, суміш легкого блазнювання і філософствування – все це у п'єсі з містичною долею й сюжетом.

* Опублікована в антологіях «У чеканні театру» та «Сучасна українська драматургія»

Святополк окаянный
Антиісторична драма

Чоловічих ролей – 7, жіночих – 4.

Антиісторичною драмою назвала сама авторка цю захоплюючу фантазію на теми з життя наших предків часів Київської Русі. Попри все, тут багато відомих історичних персонажів, крутий «тогочасний» гумор, повноцінні характери, напружений сюжет – і несамоविта, люта боротьба за владу, не позбавлена чітких сучасних асоціацій. Сподіваємося, авторське визначення «антиісторична драма» не злякає, а лиш заінтригує творчих діячів нашого театру.

СВІТЛАНА ЛЕЛЮХ

«Світлана Лелюх володіє не лише рідкісним талантом писати гарні п'єси для дітей і дорослих, вона ще й режисер-постановник власних творів у дитячих театрах-студіях. А крім того, Світлана надолужує те, що мали б робити театральні критики – пише про своїх колег-театралів та про цікаві події з культурного життя»

*Із статті Ярослава Верещака
«Модельєри Гільдії D»,
журнал «Art-line» №4 за 1997 р.*

Киянка. Після закінчення театрознавчого факультету Київського держуніверситету театального мистецтва ім. І. Карпенка-Карого працювала актрисою, режисером дитячих театрів, завідувачкою літературної частини Київського театру маріонеток, займалася журналістикою. П'єси пише з 1980 р., більшість із них адресована дітям. Постановки її творів відбулися в дитячих театрах Чернівців, Херсона, Запоріжжя, Полтави, Донецька, Києва. Зокрема, п'єса «Коломбіна, П'єро, Арлекін» («Те, що приховує в собі ніч») у постановці Київського театру юного глядача неодноразово ставала лауреатом театральних фестивалів.

Пише п'єси й для дорослих. «Шукав я музики життя» – психологічно-пластична драма, присвячена останнім дням життя видатного діяча російського та західноєвропейського мистецтва Сергія Дягілева, «Життя поїхало повторним колом» – сучасна авангардова «стьобова» п'єса та ін.

У 1998 р. видала власним коштом збірку своїх п'єс, адресованих дітям.

Біла-біла-біла казка

П'єса для дітей

Чоловічих ролей – 4, жіночих ролей – 1.

Казка-гра з різноманітними цирковими трюками, не позбавлена напруженої гостроти сюжету. Дійові особи: Петрик, Цур, Пек, Сніговик, Мара (поступово перетворюється на Русалку, Бабу-Ягу, Чудовисько та Лісовика).

У вирії новорічних пригод повсталі чаклунські сили в особі страшної Мари випробовують душу малого Петрика, якому допомагають такі персонажі-обереги, як Цур, Пек та Сніговик, що зрештою приводить героїв до усвідомлення себе невід'ємною часткою безкрайого Живого Всесвіту.

Імператорські пінгвіни

П'єса-казка

Чоловічих ролей – 2, жіночих ролей – 4.

Дія п'єси розгортається як у цирку, так і в уяві полоненої мисливцями родини пінгвінів. Дійові особи: приборкувач Рома, артистки цирку та загадкове створіння – пташеня Стрес, що має властивість уловлювати найтонші сигнали страшного лиха у живій природі. В гостросюжетних перипетіях дивовижних птахів рятують вищезгадані персонажі: Рома, Багіра, Мімі та пташеня Стрес.

Лебединий клич

Казка на дві дії

Чоловічих – 2, жіночих – 5.

Цю п'єсу, створену за мотивами однойменної казки Е. Уайта, наповнюють напружені події, в центрі яких героїчний герць: кволе Лебеденятко переборює свою фізичну ваду, завдяки дивовижній музиці, яку всією своєю істотою відчуває це юне створіння: адже лебедина шия нагадує собою чарівну небесну сурму...

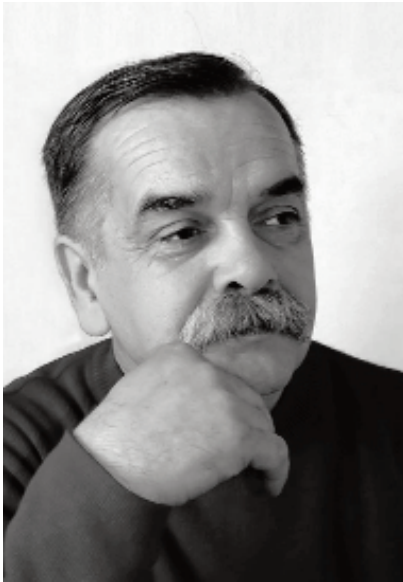

Шукав я музики життя*Психологічно-пластична драма*

Чоловічих – 1, жіночих – 1.

П'єса присвячена останнім дням життя видатного діяча, могутньої фігури російського та західноєвропейського мистецтва Сергія Павловича Дягілева, який поєднав у собі різноманітні таланти – режисера-хореографа, продюсера, колекціонера. Він був живим магнітом, який притягував до себе представників із найяскравіших царин світового мистецтва. Ця п'єса – сповідь мудрої стражденної душі – супроводжується сценами творчих прозрінь із найулюбленішими учнями Дягілева, такими як Вацлав Ніжинський та Серж Лифар. П'єса спирається не тільки на слово, але й на позавербальні матерії – ритм, жест, музику, пластику простору.

ВІКТОР ЛИСЮК

«Віктор Лисюк як режисер і викладач Київського театрального інституту відомий широкому театральному загалу. Тепер настав час знайомитися з драматургом В.Лисюком, чию манеру письма неможливо сплутати ні з ким. «Полин», «Дзвіниця», «Давид», «Данило Босий», «Контракт з божевільним» (остання поставлена в Білоцерківському музично-драматичному театрі ім. П.Саксаганського). П'ять п'єс, п'ять поетично-філософських моделей осмислення себе через всі біди, катастрофи й аварії; п'ять заповідей віри: народ наш подолає і теперішнє лихоліття»

*Із статті Ярослава Верещака
«Модельєри Гільдії D»,
журнал «Art-line» №4 за 1997 р.*

Народився на Житомирщині. 1970 р. закінчив режисерське відділення факультету драми КДІТМ ім. І. Карпенка-Карого. Протягом 35 років викладав режисуру та майстерність актора у своїй альма-матер, працював у театрах, на радіо та телебаченні. Загалом поставив на різних сценах України понад 40 театральних та фольклорних вистав. Є автором семи п'єс, дві з яких отримали сценічне життя. Автор сценаріїв, наукових праць та інших публікацій, займається перекладом драматичних і поетичних творів.

Давид*Драма на дві дії*

Чоловічих ролей – 7, жіночих – 4.

Драма з життя сучасного села. П'єсі цій властиві всі ознаки гарного художнього твору – правдивий сюжет, повноцінні характери, добрий гумор. Та, мабуть, найголовніше тут – поетично-філософське осмислення себе через усі біди, катастрофи й аварії, заподіяні людьми проти Матері-землі, й нездоланна віра: народ наш подолає і теперішні негаразди...

Полин*Філософська драма*

Чоловічих – 4, жіночих – 3; хор.

Присвячений Чорнобильській аварії, твір цей можна трактувати як поетично-філософські роздуми про долю людей, що опинилися в зоні лиха, долю, яка, по суті, символізує долю сучасної України. В цих роздумах немає й тіні розпачу, і це характерно для всієї творчості В. Лисяка. Натомість у п'єсі потужно заявлена непохитна віра в нездоланність народного духу, його предвічної мудрості.

Данило Босий*Комедія*

Чоловічих – 4, жіночих – 3.

Сільський дивак Данило Босий у когось викликає зневажливий усміх, у когось – щире здивування, але людей уважних і небайдужих (якими, вважає автор, обов'язково будуть майбутні глядачі) примусить замислитися над багатьма суєтними проявами сучасного життя і мимоволі згадати... Сократа, з якого теж кепкували сучасники...

Дзвіниця

Поема

Чоловічих – 7, жіночих – 3.

У глухих лісах Полісся відбувається загадкове диво наших днів: Майстер будує Дзвіницю, аби одного Божого дня озвався потужний дзвін, який подолає всенародну сплячку, та й нагадає всім нам, хто ми є на цій прадавній землі і в чому наша висока місія...

ВАЛЕРІЙ МАМОНТОВ

«Особливе вміння драматурга – співпрацювати з режисером над твором іншого автора – і у парадоксальному погляді на хрестоматійну класику, і в розумінні інакшого у співтворці театрального дійства. Саме такою унікальною здатністю майстерно володіє Валерій Мамонтов»

*Надія Мірошніченко,
мистецтвознавець*

Народився у Вінниці. Вчився в Одеському морехідному училищі, Водному інституті, Одеській театральній студії «Експеримент» під керівництвом О. Табакова, Одеському художньому училищі імені М. Грекова. Навчався у Київському Національному університеті театру, кіно і телебачення ім. І. Карпенка-Карого за спеціальністю "Театрознавство".

Мешкав у Одесі, Баранівці Житомирської області, Києві, нині – у Чернігові. Працював художником на фарфоровому заводі, художником-постановником у кіно, сценаристом на телебаченні і кіно, режисером івентів, журналістом та редактором у періодичних виданнях, політехнологом, драматургом.

Постановки за п'єсами:

- «Ганімед» реж. С. Горов
(Київський фестиваль молоді драматургії, 1995),
«Ворона та Пугало» реж. С. Тихомиров
(Київський камерний театр, 1996),
«Іван і Смерть»
(Херсонський обласний театр драми та комедії, 1996),
«Побег со взломом», реж. А. Шевченко
(Київський театр «Вільна сцена», 2001),
«Горло Санктус» реж. Д. Богомазов
(за мотивами новели Т. - А. Гофмана)
(Київський театр «Вільна сцена», 2001).

У співпраці з режисером А.Жолдаком створені сценічні
версії текстів:

- «Ідіот» – за мотивами роману Ф. Достоевського
(Київський театр на Подолі, 1999),
«Тарас Бульба» - за мотивами повісті М. Гоголя
(Санкт-Петербург, театр «Балтійський Дом», 2000),
«Гольдони. Венеція»
(Харківський театр ім. Т.Шевченка, 2004),
«Ромео і Джульєтта» за мотивами В. Шекспіра
(Харківський театр ім. Т.Шевченка, 2005),
«Медея у місті» реж. А. Жолдак
(Берлінський театр ФОЛЬКСБЮНЕ, 2005).

«Танк»

Сучасна легенда

Чоловічих ролей – 5, жіночих - 3.

Під час виводу радянських військ з Німеччини танк «Т-34», що стояв з часів війни на п'єдесталі як пам'ятник визволителям, приречено до переплавки у печах сталеплавильного заводу. Але вже від самої печі танк, незрозуміло, яким чином, заводить двигуни та проривається геть. Далі він пересувається до кордонів колишнього СРСР, потім до Уралу. Тим часом люди, доля яких пов'язана з цим танком, намагаються повернути своє життя у стан рівноваги.

«Ворона та Пугало»

Казка для наймолодших

Ролей - три.

Ворона намагається ошукати Пугало та видурити зернят пшениці. Але замість цього вони стають друзями.

«Іван і Смерть»*Казка на одну дію*

Чоловічих ролей – 3, жіночих - 2.

Варіант сюжету про магичні речі. Солдат йде додому, зустрічає Смерть, віддає їй останні гроші. За це вона обдаровує його артефактами, за допомогою яких він надалі вирішує свої проблеми та допомагає іншим людям.

«Давид і Батшеба»*Драма*

Чоловічих ролей – 3, жіночих - 2.

Історія, що призвела до народження Соломона.

НАДІЯ МАРЧУК

«У контексті тотального нищення народу міфічний образ песиголовців набуває рис жакливної реальності. Нелюдина тут асоціюється з «надлюдиною», яка переступила межу добра і зла. Проте згідно п'єси найстрашнішим стає не людюїдство як таке, і навіть не смерть, а занепад душі, падіння духу. Песиголовці – ловці людських душ, і з цієї точки зору вони «прислужники диявола». Заповіді нищаться тотально: не вкради – викрадається остання зернинка, шануй батька й матір – їх зрікаються, не вбивай – людей нізащо піддають страшній повільній смерті»

*Надія Мірошніченко про п'єсу
«Калина та песиголовці»*

Народилася на Чернігівщині у м. Срібне. У 1990 році закінчила з червоним дипломом філологічний факультет Ніжинського державного педагогічного інституту ім. М. Гоголя. До 2001 року працювала у Срібнянській школі. Зараз не працює у зв'язку з погіршенням стану здоров'я (Надія є інвалідом першої групи з дитинства, пересувається на милицях). Має в творчому доробку декілька п'єс, дві з них отримали Дипломи Всеукраїнського літературного конкурсу «Коронація Слова»: «Мавка» (2005), «Калина та песиголовці» (2007). Друкувалася у часописах «Радуга», «Свічадо», «Всесвіт». Надія також є ліричною поетесою.

Ув'язнені Боги*Драма на три епізоди**Чоловічих ролей – 5, жіночих – 1.*

Після початку Третьої світової війни в сховищі виживають чоловік та жінка й вирішують, чи варто їм жити далі, якщо це буде можливим, хто винен у черговій трагедії людства.

Калина та песиголовці*Драма на дві дії**Чоловічих ролей – 7, жіночих – 7, масовка: діти, чортенята, песиголовці.*

Трагедія України 1932–33 рр., голодомор, подається через призму Біблійних істин, міфології та фольклору. На жаль, людські сини чи доньки, на відміну від Сина Божого, піддалися спокусам диявола, як результат – одні загинули фізично, інші духовно. Та, на щастя, в народі завжди знаходяться праведники (Калина, Кобзар), які мають у своїх серцях любов і рятують нею і свій край, і, можливо, весь людський рід від остаточної загибелі.

* Диплом конкурсу «Коронація слова» 2007 рік. Опублікована в книзі «Коронація слова. Збірка п'єс лауреатів конкурсу 2006 та 2007 років»

Мавка*Драма**Чоловічих ролей – 10, жіночих – 7; масовка – актори, асистенти та лісові мешканці: білченята, зайченята, пташки, берізки.*

Історія Мавки та Лукаша повторюється. Бо головний герой – митець, виявляється занадто слабким, щоб опиратися злу. Бо світ людей на відміну від світу природи – не місце для «чистих» душ, особливо, якщо така душа дісталася жінці...

* П'єса відзначена заохочувальним Дипломом конкурсу «Коронація слова» 2004

БОГДАН МЕЛЬНИЧУК

Тема вистави «Мазепа, гетьман України» – болюча і хвилююча для нас сьогоднішніх, оскільки йдеться про вічні цінності, які сповідував гетьман. Тих цінностей ми не здатні збагнути, бо над духом українства і досі висить анафема

*Олег Мосійчук,
режисер-постановник,
народний артист України*

Тернопільчанин. Поставлено понад 30 п'єс та інсценізацій драматурга з Поділля. Вистава «Мазепа, гетьман України» (сценічний варіант за творами Б. Лепкого, Дніпропетровський музично-драматичний театр ім. Т. Шевченка) нагороджена міжнародною премією ім. П. Орлика (1995); поставлена у Дрогобичі (1991) і (Тернополі (2010). Серед вистав за п'єсами Б. Мельничука – «Соломія Крушельницька», «Вісьта-війо» (за мотивами стрілецького гумору), «Козацькі вітрила», «Чарівні пиріжки Червоної Шапочки», інсценізації творів Р. Завадовича, П. Загребельного, А. Кроніна, І. Филипчака.

П'єси «Реквієм для кларнета без оркестру» (співавтор – режисер О. Мосійчук) та «Віщий сон, або Мудрий Іванко» відзначені відповідно II і III преміями на Всеукраїнському конкурсі «Коронація слова» у 2010 році.

Актор і блазні

Сучасна притча

Чоловічих ролей – 11, жіночих – 8.

Розповідь про долю старого автора, котрому довелося терміново позичати гроші. Його вимушені візити до знайомих і тих, кого він вважав друзями, супроводжує в'їдливими коментарями Блазень. П'єса дає свободу дій для режисера та художника, позаяк декорації можуть бути умовними.

Віщий сон, або Мудрий Іванко

П'єса для дітей (у співавторстві з В.Фроленко)

Чоловічих ролей – 8, жіночих – 2.

Твір приваблює не тільки динамічним сюжетом, багатим різними несподіванками, а й рідкісним у казках трактуванням головного героя – мудрого українського хлопця, котрий перемагає зло не фізичними діями, а розумом.

* Адресована для молодшого та середнього шкільного віку п'єса була відзначена III премією на Всеукраїнському конкурсі «Коронація слова-2010»

Чарівні пиріжки Червоної Шапочки

П'єса для дітей (у співавторстві з С.Львівською)

Чоловічих ролей – 3, жіночих – 3.

У музичній п'єсі-казці, адресованій вихованцям дитсадків та молодшим школярам, діють знайомі всім із дитинства герої: Баба Яга, Вовк, Зайчик, Чахлик Невмирущий та інші. Але не всі їхні вчинки такі, до яких ми звикли... Це – казка навпаки. Та, як і належить казці, вона вчить бути добрими, працьовитими, чесними. Текст діалогів органічно доповнюють дев'ять пісень покладених на чудову музику.

Реквієм для кларнету без оркестру
Драма (у співавторстві з О.Мусійчуком)

Чоловічих ролей – 12, жіночих – 7.

Сучасні сцени з життя хутора, котрий вимирає. Яскраво виписані образи морально чистих літніх людей, які відходять у небуття, контрастують із негативними персонажами – рейдерами, злодієм. П'єса відзначена II премією Всеукраїнського літературного конкурсу «Коронація слова–2010»

ОЛЕГ МИКОЛАЙЧУК

«Тема автора п'єси «Ассо та Піаф» була б тривіальною, якби не надана автором можливість зрозуміти «невдячну жінку, яка традиційно засуджувалася за таких обставин. Не виправдати, бо виправдовують винного, не пояснити, бо пояснювати слід аномальне, не принизити співчуттям, а саме - зрозуміти»

*Мар'яна Шаповал до збірки
«У пошуку театру»*

Киянин. Драматург, журналіст, сценарист. Закінчив Київський держуніверситет ім. Т. Шевченка (факультет журналістики).

Автор екранізованих кіносценаріїв «Видряпатися на попа» та «Український Соломон». Друкувався в антологіях молодого драматургії «У чеканні театру» та «У пошуку театру» («Смолоскип», 1998, 2003), антологіях сучасної української драматургії «Страйк ілюзій» (2004) та «Потойбіч паузи» (2005).

П'єса «Оноре, а де Бальзак?» (у співавторстві з Н.Нежданною) ставилася в Київському театрі «Сузір'я» і одержала першу премію на фестивалі Сучасної української драматургії (1999). П'єса «Зніміть з небес офіціанта» стала лауреатом на Міжнародному фестивалі театрального мистецтва у Білорусі (Мінськ, 2003), а драма «Дикий мед у рік Чорного півня» - лауреат Всеукраїнського радіоконкурсу «Відродимо забутий жанр» (2008), на фестивалі «Коломийські представлення» отримала нагороду «Приз журналістських симпатій» (2011).

Постановки здійснювались у Києві, Вінниці, Дніпропетровську, Луцьку, Білій Церкві тощо, а також у Словаччині та Білорусі.

Член Ради Конфедерації драматургів України та НСПУ.

Ассо та Піаф *Історія одного кохання*

Чоловічих ролей – 2, жіночих ролей – 2.

Тема створення чоловіком жінки на свій смак загалом не нова у мистецтві. І, як засвідчує досвід, спілкування деміурга з власним творінням, особливо вдалим, є завжди драматичним. Ассо залишає у минулому дружину, роботу, фінансову стабільність заради первісної, потужної потреби творчості – потреби виліпити нову істоту із, здавалося б, пластичного матеріалу – вуличної співачки Едіт. Але оживлена Галатея несподівано вислизає із рук свого творця...

* Друкувалася в антології молодого драматургії «У пошуку театру». Поставлена у Вінницькому музичному драмтеатрі ім. М. Садовського та у театрі «Сузір'я» у Києві

Територія Б, або Якщо роздягатися – то вже роздягатися! *Побутова комедія*

Чоловічих ролей – 4, жіночих – 4.

У двох сусідських квартирах старенької «хрущовки» живуть молоді сім'ї: тільки в одній – збіднілі інтелігенти, а в іншій – зморені нестатками люмпени. Одні мріють про високі заробітки за кордоном, інші – про квартиру своїх сусідів. Крім мрій про світле майбутнє, їх об'єднує ще те, що в обох квартирах зяті перебувають на пташиних правах, відчуючи всю гіркоту чоловічого життя в прийомах.

* Надрукована в антології молодого драматургії «У чеканні театру». Ставилася в Словаччині в театрі ім. О. Духновича

Дикий мед у рік Чорного півня*Майже монодрама**Жіночих ролей – 1.*

Це історія про сучасну, розумну, красиву жінку. Тобто жінку, яка немає чоловіка.

Головна героїня стоїть перед дилемою - переривати чи не переривати вагітність? Питання не просте, адже перший її чоловік загинув і вона вже виховує сама одну дитину. Реалії нашого світу не дають їй відповіді на складне питання, і тоді вона звертається до пам'яті минулого, до року Чорного півня, який буває раз на 60 років.

* Стала лауреатом конкурсу «Відродимо забутий жанр» радіоканалу «Культура» та поставлена на сцені НЦТМ ім. Л.Курбаса (2011). На фестивалі «Коломийські представлення» отримала нагороду «Приз журналістських симпатій» (2011)

Алхімія Карла XII, короля Швеції*Історична драма*

Перший варіант:

Чоловічих ролей - 13, жіночих ролей - 8.

Другий варіант:

Чоловічих ролей – 2, жіночих ролей – 2.

1709 рік. Після битви під Полтавою два знаних володарі Європи разом опиняються у вигнанні. Король Швеції Карл XII, який втратив до цього непереможну армію, та гетьман Мазепа, який залишився без держави, – кожен по-своєму переживають цю трагедію, залишаючись вірними кожен своїй таємниці.

НЕДА НЕЖДАНА

«Її називають «найуспішнішим українським драматургом свого покоління»...»

Катерина Константинова,
газета «Дзеркало тижня»

«Сюжетні лінії п'єси рухаються цілком природно і самостійно, але авторка все-таки схвильовано визирає з-за лаштунків, і ми впізнаємо її інтелектуальну ауру за натяком на бартівську концепцію смерті автора та обов'язковим парашутиком у фіналі... Неда Неждана вірить у те, що її віршем хтось когось врятує над краєм прірви, що її мистецтво порятує мікрокосм, особистий світ людини.»

Мар'яна Шаповал, доктор
філологічних наук

«Новітня конфігурація української драми: путівник ілюзорного світу»

«Страйк ілюзій»

Драматург, поет, культуролог. Закінчила Київський Лінгвістичний Університет (французька філологія) та Києво-Могилянську академію (культурологія). Навчалася у Центрі Сучасної експериментальної драматургії А. Дяченка. Працювала заввідділом театру журналу «Кіно-Театр», завітом, сценаристом, редактором, засновником бібліотеки п'єс І Всеукраїнського театрального сайту «Віртеп». З 2001 року – в НЦТМ ім. Л.Курбаса (науковий співробітник, а згодом – керівник відділу драматургічних проектів). Викладала теорію і практику драматургії для драматургів-сценаристів у ДАКККиМ та в акторській школі «МІСТ». Один із засновників Київського театру-студії «МІСТ» – завіт і режисер.

Автор поетичних збірок «Дерева і люди», «Котивишня», упорядник і один із авторів кількох антологій драматургії. Автор 15 оригінальних п'єс, а також п'яти – за мотивами, кіно- і телесценаріїв, перекладів п'єс та віршів із французької, російської, білоруської. Автор статей у періодиці й наукових збірниках про сучасну драматургію, театр і кіно.

Має більше 60 театральних постановок в Україні та за її межами (Росія, Польща, Білорусь, США). За сценаріями здійснені кіно-, радіо- та естрадні постановки, зокрема радіосеріал «Життя відстанню в 10 хвилин», телесеріал «Заручники землі і неба» (Україна-Ірак) тощо.

Твори і статті перекладали і публікували російською, польською, вірменською, англійською, німецькою мовами, в журналах «Діалог» (Польща), «Ковчег» (Росія), «Меркуріан» (США), «Театр і час» (Німеччина), «Сучасна драматургія» (Вірменія), міжнародній антології «Реабілітація теперішнього». Три п'єси включені до каталогів «Театр Європи сьогодні: п'єси–2004–2008». Володар Гранту Президента за збірку п'єс «Провокація іншості». Лауреат і переможець мистецьких конкурсів (СтАрт, «Коронація слова», «Смолоскип», «Київська Пектораль» тощо), фестивалів в Україні, Росії, Польщі, Литві, Вірменії, Франції.

Входила до складу журі конкурсу радіоп'єс радіоканалу «Культура», молодіжного театального фестивалю «Драбина», літературного конкурсу «Коронація слова».

Голова Конфедерації драматургів України, заступник голови об'єднання драматургів НСПУ, член ради Дому Європи і Сходу в Парижі.

Угода з ангелом, або Пророкування минулого

Фарс-фантазмагорія на дві дії

Чоловічих ролей – 3, жіночих – 5.

Герой живе подвійним життям: підпільного артиста-клоуна і нібито страхового агента. Але одного дня все летить шкереберть через шляхетний вчинок – допомогу жінці, на яку напав бандит. Він втрачає роботу, дім, кохану жінку, ненароджену дитину і опиняється на краю прірви, а точніше – мосту над річкою. Там він зустрічається з дивною дівчиною, яка пропонує повернутися в минуле і виправити помилки. Герой повертається, але ситуація стає дедалі гіршою для нього (обкрадання, травми, арешт...) і водночас кумедною... Ніхто не може допомогти герою, поки він не розбереться зі своїм справжнім призначенням, поки не вирішить ситуацію самотійно. Історію нібито вінчає «хеппі енд». Але дівчина-ангел більше не з'явиться. Він розуміє, що любить її та навряд чи побачить...

* Оpubлікована в журналі «Дніпро». Поставлена у Відкритому Буковинському театрі

Самогубство самоти

*Трагіфарс на 13 сходинок,
одну паузу і одне падіння*

Чоловічих ролей – 2 або 1, жіночих – 2 або 1.

Чоловік і жінка схожі на дві різні планети, між якими – прірва. Як її подолати? Насиллям чи любов'ю, грою чи щирістю, обманом чи довірою? Він і Вона знайомляться в дивному місці – на даху та ще й уночі. Жінка хоче зістрибнути, а він – її зупинити. Крім них, тут присутній третій – скоріше неживий, ніж живий, а також двоє котів, які чекають на свого третього, а в очікуванні розважаються тим, що спостерігають за людьми і коментують дійство. А дійство зазнає карколомних поворотів – порятунок і напад, розслідування вбивства і його провокація, сповідь і

кохання, приліт НЛО і наукове відкриття... Так само калейдоскопічно міняється й жанр: детектив, комедія, фентезі, мелодрама. Наприкінці виявляється, що це телешоу, але що чекає у фіналі: самогубство чи політ над прірвою?...

* Оpubлікована в антології «Страйк ілюзій» (2004). Фрагментарно ставилася у Львові (майстерня НЦТМ ім. Л.Курбаса «Театр у кошику»), Києві, Кривому Розі. Повністю – в Київському театрі «МІСТ», Львівському театрі-студії «Хочу»

Той, що відчиняє двері

Чорна комедія для театру національної трагедії

Жіночих ролей – 2.

Дві жінки, замкнені в морзі і тероризовані дзвінками невідомих, трактують ситуацію надто кардинально – від потойбіччя до ядерної війни, від путчу до нападу бандитів, пристосовуючись до всього легко і з гумором. Та найстрашнішою виявляється свобода...

* Оpubлікована у журналах «Кур'єр Кривбасу», «Кіно-Театр», антології «Потойбіч паузи», альманахах «Діалог» (Польща), «Меркуріан» (США), увійшла до каталогу «Європейський театр сьогодні: п'єси». Ставилася більше 20 разів: у театрах України, Росії, Білорусі, Польщі, Вірменії. Лауреат фестивалів сучасної української драматургії в Одесі, міжнародному фестивалі сучасної драматургії «Любимовка» в Москві, «Нова Європейська драма» в Познані

Коли повертається дощ

Небезпечна гра на дві дії

Чоловічих ролей – 3, жіночих – 3.

Дія відбувається в деякому провінційному місті N., де вже давно нічого не відбувається: не народжуються і не вмирають, не одружуються і не кохають, і так давно не було дощу, що

можуть виникати міражі. Люди вигадують події і пишуть про них у газетах, хоронять примар, відкопують псевдоісторичні пам'ятки... А ще грають в особливі азартні ігри: наприклад, роблять ставки на новоприбулих: як скоро поїде чужинець, якого розіграє компанія з чотирьох друзів? Але от до міста приїжджає жінка і відкриває нову кав'ярню «Під парасолькою». Проте цього разу все відбувається інакше: розігране вбивство стається насправді, а пустелю міста нарешті зрошує довгожданий дощ...

* П'єса одержала першу премію в галузі драматургії на бієнале актуальних мистецтв у Києві, лауреат літературного конкурсу «Коронація слова». Постановки: спільний проект НЦТМ ім. Л.Курбаса і Театру «Ательє 16», Білоцерківська театр-студія

ВСЕВОЛОД НЕСТАЙКО

«В творах Всеволода Нестайка увага зосереджена виключно на розкритті психології підлітків, на таких поняттях, як щастя, добро і зло, сумлінне ставлення до праці, любов і повага до батьків тощо.

П'єса «Інопланетяни»... багата гумором і несподіваними ходами. Для неї характерно вміле переплетення комедійних елементів з драматичними... Лише наприкінці твору з'ясовується хто є хто. І тут яскраво виражене комедійне звучання п'єси переходить у драматичне...»

*Із статті Галини Семенюк
«Обрії драматургії для дітей»*

Нестайко   Всеволод

Зіновійович народився в м. Бердичеві на Житомирщині. Закінчив філологічний факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка в 1952 р.

Працював у редакціях журналу «Барвінок», видавництвах «Молодь» та «Веселка». З 1958 р. — член Спілки письменників СРСР. З 1988 р. — на творчій роботі.

Написав біля 30 книг для дітей, які виходили двадцятьма мовами у республіках СРСР і за кордоном. Найбільш відомі з них: повість-казка «В Країні Сонячних Зайчиків» (трилогія), пригодницька повість «Тореадори з Васюківки» (трилогія), казковий детектив «Дивовижні пригоди в лісовій школі», а також інші казки, казкові і пригодницькі повісті.

Як драматург активно працює з 1969 р. Кілька п'єс було написано для дорослих, серед них соціально-психологічні драми і комедії «Марсіанський жених», «Пересадка серця», «Мотря-шоп і рекетири». Більш відомими стали п'єси для дітей і підлітків: соціально-психологічна драма «Вітька Магеллан», п'єси з пригодницько-детективним сюжетом «Робінзон Кукурузо», «Інопланетяни», п'єса-казка «Перо Жарт-птиці».

У 1975 р. п'єса «Вітька Магеллан» одержала премію на Республіканському конкурсі за кращу п'єсу для дітей та юнацтва.

У 2000-х рр. В. Нестайко працює в основному з театрами для дітей та юнацтва і ляльковими театрами. Він пише п'єси-казки за мотивами народних казок – «Лисичка-сестричка» і «Вовк-панібрат», «Солом'яний бичок і рок-група Ко-за-чок», «Пан Коцький», «Таємниця рудого Жевжика», а також п'єси, різні за жанром і сюжетом, близькі до авторської прози: «Ковалі щастя», «Секрет Васі Кіцина», «Загадковий Яшка» та інші.

Відзнаки. У 1979 р. за рішенням Міжнародної Ради з дитячої та юнацької літератури «Тореадори з Васюківки» занесені до Особливого Почесного Списку Г.Х. Андерсена як один з видатних творів сучасної літератури для дітей.

У 1982 р. В. Нестайко присуджено премію імені Лесі Українки за повість-казку «Незвичайні пригоди в лісовій школі». Він також є лауреатом премій імені М. Трублаїні та О. Копиленка.

У 1965 р. за оповіданням «Тореадори з Васюківки» знятий однойменний телефільм. Він одержав Гран-прі на Міжнародному фестивалі телефільмів у м. Мюнхені (Німеччина) і Головну премію на Міжнародному телефестивалі у м. Олександрія (Австралія). А кінофільм за повістю «Одиниця з обманом» одержав другий приз на XVII Всесоюзному кінофестивалі в Києві в номінації «Фільм для дітей та юнацтва» (1984 р.) і Спеціальний приз на Міжнародному фестивалі в м. Габрово (Болгарія), 1985р.

У 2010 р. нагороджений орденом Ярослава Мудрого V ступеня.

«Солом'яний бичок і рок група Ко-за-чок»

*П'єса-казка за мотивами українського
фольклору на 2 дії, 9 картин*

Чоловічих ролей – 5, жіночих - 3.

П'єса створена за мотивами кількох народних казок. Персонажі її добре знайомі дітям. Солом'яний бичок, Коза-дереза, Вовк-панібрат, Лисичка-сестричка, Курочка Ряба, Рак-Неборака, Зайчик-побігайчик, Дід.

Відомі всім фольклорні мотиви органічно поєднуються з конфліктними ситуаціями з сучасного життя, створюючи задьористий казковий сюжет. І звичайно ж, добро перемагає зло. Створена героями п'єси рок-група Ко-за-чок розважає і веселить весь казковий ліс. П'єса ця синтетичного жанру. Її називають і дитячою рок-оперою, і п'єсою-спектаклем в дусі фолька, шоу, і просто п'єсою-казкою.

«Загадка рудого Жевжика»

*П'єса-казка за мотивами народних
казок на 2 дії, 4 картини*

Чоловічих ролей – 1, жіноча - 1.

Кумедний, трохи бешкетуватий, з веселою усмішкою, рудий Жевжик, сирота, довго тиняється по світу. Після того, як Жевжик тікає з «інтернату» чортів, де старший чорт Люциферій Іванович хотів зробити з нього справжнє чортиня, він потрапляє в хату до Діда і Баби, які стають йому справжніми батьками. Але Люциферій Іванович приходить до Діда і Баби і видає їм тайну Жевжика. Той, засмучений цим втручанням, залишає хату батьків. Проте його названі батьки вирішують йти розшукувати свого синочка. Жевжик зі своєю доброю душею хоче знову повернутися до людей і заради цього відмовляється від своєї чарівної сили. Завдяки йому таку ж чарівну силу втрачає і Люциферій Іванович. Жевжик назавжди повертається до батьків, щоб робити людям не зло, а добро. Так любов і доброта Діда і Баби врятували їхнього синочка.

«Ковалі щастя або Новорічний детектив»*П'єса-казка на 2 дії, 8 картин**Чоловічих ролей - 5, жіноча - 1.*

Двоє братів-ковалів, майстер Тік і майстер Так, у Чарівному Палаці Годин золотими молотками на золотому ковадлі кують хвилинки, частинки-золотинки, щоб у новорічну ніч дід Мороз міг покласти їх у свій чарівний мішок з подарунками для дітей. Злі сили – чаклун Зландій та баба Свистуха – викрадають майстрів, щоб не дати їм зробити добро дітям. Проте вони безсилі проти вільнолюбних ковалів і діда Мороза. Після різних карколомних подій дід Мороз разом з глядачами звільняють ковалів, і вони можуть знову кувати дітям щасливий час, щастя-радості хвилинки. П'єса закінчується світловим ефектом – до глядачів летять хвилинки-золотинки.

**«Таємниця Країни Сонячних Зайчиків»
(попередня назва «Перо Жарт-птиці»)***П'єса-казка на 2 дії, 8 картин**Чоловічих ролей – 7, жіночих – 3.*

В основі сюжету драматична мандрівка хлопчика Веснянки у фантастичну країну, де живуть справжні друзі дітей, сонячні зайчики – символи світла й добра, що ведуть непримиренну боротьбу з темрявою, мороком і злом у нашому житті.

За допомогою своїх друзів – Веселиці Прекрасної і одного з Сонячних Зайчиків – Веснянка у запеклій боротьбі перемагає Королеву Глупої Ночі з її чарівним чорнилом – з його допомогою вона хоче відібрати у дітей радість і сміх, пана Морока, начальника канцелярії Королеви, а також хуліганців, що їй служать. Веснянка одержує Перо Жарт-птиці, що живе в Країні Сонячних Зайчиків – дотик до нього лікує дітей жартами і сміхом. Проте він відмовляється від одноосібного володіння цим пером і залишає його в Країні Сонячних Зайчиків, щоб вони мали можливість користуватись їм на радість всім дітям.

ЮРІЙ ПАСКАР

*«Ні-на-що-не-схожими,
непередбачуваними є п'єси...
Ю.Паскара... Ці драми надзвичайно
складні для постановки, неможливі
для перекладу, межово герметичні
й навряд чи будуть популярні. Вони
створені для іншого – провокують
думку»*

*Мар'яна Шаповал,
Альманах «Потойбіч паузи»*

Драматург, режисер, психолог. Народився і мешкає в Рівному. Закінчив Рівненський інститут слов'янознавства Київського славістичного університету (спеціальність психологія).

У 1995 р. почав працювати адміністратором рівненського Молодіжного театру-студії «Від ліхтаря» ПДМ, з 2001 по 2006 рік – художній керівник театру. З 2006 р. працює викладачем кафедри психології Рівненського інституту слов'янознавства КСУ. З 2002 р. здійснює експериментальну режисерську діяльність. У 2010 р. постановка «Секонд хенд» за п'єсою С.Мрожека «Стриптиз» була визнана кращою режисерською роботою на театральному фестивалі «ЛіхтArt» м. Рівне. В 2010 р. заснував театральну лабораторію «Відсутність» ПДМ. Автор п'єс «За філіжанкою кави...», «Ігри в пляшечках», «Людина», «YQ», «Повернення, або Баскетбол на двох», а також низки перформансів.

П'єси надруковані в альманахах «Гранослов-99» – Міжнародного конкурсу молодих українських літераторів (1999), «Крейда» (2002), антології молоді драматургії «У пошуку театру» (2003).

Людина

*Моноп'єса на три складові людини,
призначається для втілення не на сцені, а в житті*

Ролей – від 1 до 4.

ЛЮДИНА, яка перевтілюється в ЛАВОЧКУ, ВУЛИЧНИЙ ЛІХТАР, ВЕЛИКИЙ СМІТНИК.

У п'єсі розкривається анатомія розщеплення людини, трагізм неможливості досягнення цілісності, і як наслідок – саморуйнація. П'єса була надрукована в антології молодшої драматургії «У пошуку театру». Поставка п'єси була здійснена в молодіжному театрі «Від ліхтаря» в 2002 р. в м. Рівне. В 2003 р. на фесті «Театрон» м. Харків вистава була визнана кращою експериментальною роботою.

У Q (Увай Кью)

Поліфонічна драма

«Про те, про що не можна сказати, краще змовчати»

Людвіг Вітгенштайн

Чоловічих ролей – 2, жіночих – 2, масовка – інші.

У п'єсі досліджується глибинний світ стосунків чоловіка й жінки на архетипному рівні, через низку драматичних особистісних змін на межі смерті й народження.

П'єса надрукована в альманасі «Гранослов-99» – Міжнародного конкурсу молодих українських літераторів, антології молодшої драматургії «У пошуку театру»-2003.

Повернення, або Баскетбол на двох

П'єса

Чоловіча роль – 1, жіноча – 1.

П'єса про те, що людина, що б вона не робила з собою й іншими: самогубство, вбивство, – приречена навчитись співбуттю. Персонажі, переступивши межу людського існування, отримують те, чого вони зовсім не очікували...

ОЛЕКСАНДРА ПОГРЕБІНСЬКА

«Про Олександру Погребінську можна говорити і як про автора талановитих творів для театру, і як про оригінального літератора. Сюжети її п'єс щасливо поєднують у собі всі ознаки правдивих реалістичних творів із містикою та абсурдними ситуаціями, як правило, забарвленими дотепними комедійними елементами. Якщо ви хочете писати для театру, читайте п'єси Асі Погребінської і, особливо, «Осінні квіти» – там є чому повчитися»

*Із статті Ярослава Верещака
«Модельєри Гільдії D», журнал
«Art-line» № 4 за 1997 р.*

Киянка. Закінчила інститут театального мистецтва ім. І.Карпенка-Карого (кінорежисерський факультет). Лауреат Міжнародного кінофестивалю «Свята Анна2 (фільм «Дім на злам») та Всеукраїнського кінофестивалю-2006 «Відкрита ніч» (фільм «Оksamитний сезон»), володар призу «Кращий український фільм конкурсної програми фестивалю «Молодість» («Оksamитний сезон»), лауреат Всеукраїнського театального фестивалю сучасної драматургії (Одеса, 1998).

Автор п'єс: «П'єса для патефону»(1992), «Пам'яті Галатеї» (1993), «Сині-сині метелики»(1997), «Дев'ятий місячний день» (1999), «Я знаю п'ять імен хлопчиків» (1999).

Твори О.Погребінської неодноразово друкували в різних збірках п'єс сучасних українських драматургів. Член НСПУ.

Я знаю п'ять імен хлопців*Драма**Чоловічих ролей – 3, жіночих – 6.*

Він покинув її. Вона прагне повернути його. Без нього її життя не має сенсу. Чи справді кохання дорожче за життя? Чи всім можна знехтувати задля пристрасті? Чи на всі запитання можна отримати відповіді?

Дев'ятий місячний день*Символічна сімейна драма**Чоловічих – 2, жіночих – 3.*

У пересічній інтелігентній сім'ї з'являється провінційна родичка. За кілька днів перебування вона примушує всіх переглянути своє ставлення як до земного, так і потойбічного життя. Як завжди у цієї авторки – несподівані сюжетні повороти, блискучі діалоги, повноцінні характери всіх без винятку дійових осіб...

Осінні квіти*Трагікомедія**Чоловічих – 2, жіночих – 1.*

Вишукані діалоги, дотепність, що іноді межує із суто чоловічою цинічністю (вельми делікатно межує!), повноцінні характери – мрія молодих і немолодих акторів, оригінальна сюжетна модель – одне слово, класична п'єса.

Здійснена постановки: у Мінському державному театр молоді (1998), Одеському українському музично-драматичному театрі ім. В.Василька (1998), Северо-Донецькому молодому театрі (2000), Харківському національному театрі ім. Т.Шевченка (2006).

ВІКТОР ПОНІЗОВ

«Написане Понізовим ніби служить підтвердженням генія Шекспіра, видає захват автора творчістю Гуру драматургії. Безліч авторів прагнуть створити свій власний світ, але не змінити нам подій, не переписавши історії, хіба що видумати свою»

Алла Підлужна, критик

Народився у Миколаєві. Дитячі та юнацькі роки провів у Казахстані (м. Караганда). За фахом – актор драми (театральна студія «Академія пані Куліси»). Вісім років працював актором в Українському та Російському театрах м. Миколаєва. З 2006 р. й досі обіймає посаду керівника літературно-драматичної частини Миколаївського академічного українського театру драми та музичної комедії. Володар Гран-прі Міжнародного фестивалю фантастики «Планета 8141».

У літературній діяльності тяжіє до напрямку постмодерну. Вистави за п'єсами драматурга йдуть в Україні (Херсон, Миколаїв, Донецьк, Луганськ) та Румунії. Автор п'єс «Хоробре серце, косі очі», «Сьогодні вранці, сто років тому», «Втікати з Ельсинора», «Ассоль», «Пес Господній», «Він. Вона. Кат. Собака», «Цеппелін кольору мрії», «Ранок іншого дня», «Фудзі».

Член Спілки театральних діячів України.

Втікати з Ельсинора*Нешекспірівська трагедія на дві дії**Чоловічих – 13, жіночих – 2.*

Герої відомої трагедії Шекспіра «Гамлет», стомившись від чотирьох століть кривавих інтриг та злочинів, вирішують змінити хід п'єси й починають діяти супротив написаного Шекспіром. Ця війна заради миру призводить до ще більших кривавих наслідків, ніж в оригінальній версії творця. Все вертається на круги своя, лише герої міняються ролями.

** П'єсу поставлено в Україні та Румунії***Пес Господній***Попелище на дві дії**Чоловічих – 5, жіночих – 1.*

Історія останнього місяця життя генерального інквізитора Іспанської Церкви Томаса Торквемади. Чудовисько, яке наприкінці своїх земних днів з диявольським фанатизмом знищує навколо себе все, що любив.

Цеппелін кольору мрії*Трагікомічна мелодрама з присмаком похмілля**Чоловічих – 1, жіночих – 1.*

Якось до закоренілої алкоголички, котра в минулому була доволі непоганим літератором, приходять янгол, який намагається всіма силами врятувати тіло й душу жінки. Але сувора правда й таємниці минулого вносять свої корективи в цю благородну місію.

Він. Вона. Кат. Собака*Театральний сюжет на дві дії**Чоловічих – 2, жіноча – 1.*

Дія розгортається у камері смертників. Вона – терористка-смертниця, Він – гвалтівник-педофіл та вбивця. Третя дійова особа Кат – проповідник та послідовник доволі дивної філософії, який перед тим, як відтяти обом злочинцям голови, дає їм час до заходу Сонця.

ВОЛОДИМИР СЕРДЮК

«П'єса «Сестра милосердна» дає нам найширше, платонівське розуміння ілюзії, яке озвучує людина, стара і немічна, що лишилася вічна-віч зі смертю милосердною: «Нам обіцяно так багато, і що ми маємо? – Колеса замість крил». Отже, прожите життя — це також ілюзія»

*Мар'яна Шаповал до збірки
«Страйк ілюзій»*

Народився на Буковині. Закінчив 1990 р. Чернівецький державний університет імені Ю.Федьковича (факультет романо-германської філології, спеціалізація: англійська мова та література), 1998 р. — Київський театральний інститут ім. І.Карпенка-Карого (факультет кінознавства, спеціалізація: кінознавець) з відзнакою. Стажувався 2005 р. на факультетах журналістики університетів Фрейзера та Вікторії (Ванкувер, Канада), 2006 р. — у Всесвітній службі корпорації Бі-Бі-Сі (Лондон, Велика Британія). Працював у Міністерстві освіти і науки України, Київському інституті журналістики, в Секретаріаті Кабінету Міністрів України, заступником головного редактора Укрінформу. Автор трьох романів, 15 п'єс, більш ніж сотні оповідань. Лауреат літературного конкурсу «Коронація слова» за 2002 р. у номінації кіносценаріїв (4 місце за сценарій художнього фільму «Аналіз крові») та за 2005 р. (2 місце за п'єсу «Пенсійні справи»).

Сестра милосердна*Символічна історія**Чоловічих ролей – 2, жіночих – 1.*

Символічна історія про ангела-медсестру, яка піклується про двох літніх і вельми вередливих пацієнтів клініки для старих грішників. Сестра веде дві самотності з темряви нерозуміння і байдужості до світла співчуття й бажання взаємодопомоги. Внаслідок цього двоє заскоружлих грішників чарівним, але цілком реальним чином забезпечують своїй благодійниці щасливе майбутнє.

* Опублікована в антології сучасної драматургії «Страйк ілюзій»

Розібрати «М» на запчастини*Драма абсурду**Чоловічих – 3, жіночих – 4.*

У найнепростіших життєвих колізіях герої цієї драми не перестають жартувати. І це підкупає. Напевно, саме посмішки не вистачає нам у багатьох ситуаціях. Принаймні так стверджує автор. Цитуємо рецензію з Лондонського видавництва «MINERVA-PRESS» (Кінознавець В.Сердюк, до речі, має ще й диплом Чернівецького університету (факультет іноземних мов) і сам перекладає свої п'єси англійською мовою): «Ми були заінтриговані драмою абсурду Володимира Сердюка. В традиціях С.Бекета і Б.Брехта автор створив витончену п'єсу, що водночас хвилює, провокує і зачудовує своїм бачення людського життя як безсенсовного блукання в темряві. При цьому герої п'єси не позбавлені відчайдушною сміливістю жорстко жартувати на краю прірви».

НАДІЯ СИМЧИЧ

«Про подолання меж між різними світами завдяки коханню йдеться у надзвичайно світлій п'єсі «Казка тропічного лісу, або Мальва» Надії Симчич. У країну квітів, комах і ельфів напрочуд легко влітаються модерні реалії з літаками і аеродромами, проте це не руйнує химерної легкості, а надає казковій привабливості сучасності. Казка вочевидь можлива і в ляльковій та анімаційній версії...»

*Надія Мірошніченко,
альманах «Сучасна українська
драматургія», № 3*

Драматург, кіносценарист. Народилася на Вінниччині. Закінчила філологічний факультет Черкаського педагогічного інституту. Мешкає у Києві.

Пише переважно для малечі. Твори для дітей друкували в журналах «Малюк» та «Соняшник»; п'єсу для дітей «Вирію, не зникай...» включено до антології молоді драматургії «У пошуку театру». Роман «Мандрівник і Небо» (2004), п'єси «Казка Тропічного лісу» (2005) і «Свято зірки» стали фіналістами літературного конкурсу «Коронація слова».

Автор інсценізацій творів українських письменників: «Московіада, або ж Прощай, Москво!», «Свято Воскресаючого Духу», «Дванадцять обручів весни» (за романами Ю.Андруховича), «Міра+Ерік(а)» (за романом Л.Денисенко «Забавки з плоті і крові»), «Тіні срібної ночі» (за романом В.Шевчука «Срібне молоко»).

Прем'єра «Московіади» відбулася у березні 2006 року в Молодому театрі м. Києва.

П'єса «Свято зірки» поставлена в студії Київського театру «МІСТ».

Дванадцять обручів весни

*Інсценізація роману Ю.Андруховича
«Дванадцять обручів»*

Чоловічих ролей – 13; жіночих – 5.

Місце дії – Карпати, полонина «Дзинзул». До пансіонату «Корчма «На Місяці», що належить сучасному скоробагаткові, запрошено групу творчої інтелігенції на семінар, присвячений творчості українського поета Антонича. Кілька сюжетних ліній – від метафізичної появи у пансіонаті молодого Антонича до цілком приземленого знімання рекламного ролика про «Бальзам Варцабича». В основі ж – класичний любовний трикутник (австрійський фотограф, перекладачка, її чоловік та поет).

«Міра+Еріка(а)»

*Інсценізація роману Л.Денисенко «Забавки з
плоті і крові»*

Чоловічих ролей – 2; жіночих – 1.

Місце дії – Київ, наші дні. У тихе і розмірене життя сліпої Міри та Рудого, її брата, яскравим метеоритом вривається нова подруга дівчини – Еріка, разюче схожа на ляльку, що зображує венеційську повію початку минулого сторіччя. Між Ерікою та Рудим відразу виникає ворожість, однак задушевні розмови між подругами виявляють безліч спільного між ними. Карнавал з кумедним перевдяганням та химерною «зміною статі».

Корінь троянди

П'єса-казка для дітей на 2 дії

Чоловічих ролей – 6, жіночих – 3.

Дія відбувається в Королівстві Кровожерного Дракона. У Королівстві Кровожерного Дракона діє закон: раз на три місяці на з'їдання Драконові ведуть молоду красуню. Цього дня біда

постукала в двері Пелюстки – сироти, що служить своїм господарям. Проте на заваді цьому хоче стати лицар Базилік, що мандрує землями у пошуках чарівного кореня троянди. Чи врятує лицар красуню Пелюстку? Чи відшукає корінь троянди?

У казках також діють свої чарівні закони...

«Свято Зірки, або Бажання, здійснись!»

П'єса-казка для дітей на 1 дію

Чоловічих ролей – 12, жіночих – 8.

Дія відбувається в чарівній країні Закрайсвітті. Щороку в Закрайсвітті відбувається Свято Зірки – коли Зірка виконує бажання кожного. Однак щасливими та задоволеними від цього бувають не всі – адже Зірка виконує будь-яке бажання: іноді з неба падають булочки з родзинками, Принц перетворюється на простого Водоноса, а звичайна селянська сім'я – на родину ховрашків. Але край святу поклала Зла Чарівниця, вкравши з неба саму Зірку.

Про пригоди Зірки на землі та про урок, який вона при цьому засвоїла.

* П'єса стала лауреатом конкурсу «Коронація слова», поставлена в студії театру «МІСТ»

ОЛЕКСА СЛІПЕЦЬ

«Свою першу пісню Олесь Сліпець склав у дванадцять років: «В'ється горами стежина, мов Чумацький шлях, в'ється в серце України, де забито цвях.» Був це рік 1984: здавалося, іржавий цвях у серці України кровоточитиме вічно... Після закінчення режисерського факультету Київського театрального інституту молодий режисер здійснив кілька цікавих вистав і, зокрема, вперше в Україні поставив трагікомедію ірландського драматурга Джона Сінга «У присмерку долини» (Ніжинський обласний муздрамтеатр). Та, зіткнувшись з реаліями сучасного бездотаційного театру, Лесь шукає себе спершу на викладацькій ниві, а відтак – на телебаченні і паралельно – в літературній діяльності»

Альманах «Сучасна українська драматургія», № 4

Народився в Києві. Ще в шкільні роки почав писати пісні – тексти й музику, виступав у кількох бардівських телепрограмах. Після закінчення режисерського факультету Київського театрального інституту (курс професора Е.Митницького) поєднавав роботу на телебаченні з викладацькою діяльністю. Автор віршованої п'єси «Яничари» та «Хроніки першого курсу». Член НСПУ.

Яничари

Драматична поема

Чоловічих ролей – 4.

Четверо чоловіків зійшлися не на життя, а на смерть, та раптом жадоба життя в одному з них поступається містично-психологічному тупику: «Чому рої невірних дикунів на полі бою вмирають з тихим мерехтінням щастя у примружених очах? Так, ніби смерть для них лише початок... Чого? Що відкривається їм у смертну мить такого, що робить смерть щасливою? Чи є в житті моєму щось подібне, за що я міг би так померти?.. Ні...» Щастя померти за рідну землю невідоме непереможному яничару Крилатому Воїнові. Натомість у душі його поселилося відчуття незбагненої провини: «Від руйнівних бажань і пристрастей своє життя очистив. Цілковитий спокій поселив я в нім. То звідки ж відчуття провини? Ще й такої, що я б за краще мав зарубаним лежати, аніж бодай хоч мить іще її у собі відчувати!»

Хроніки першого курсу

Комедія

Чоловічих – 3, жіночих – 3.

Висловлюючись мовою персонажів цієї п'єси, можемо *реально* стверджувати: перед нами *прикольна* молодіжна комедія, яка створювалася за участю курсу телеведучих Київського театрального інституту (художній крівник – заслужений артист України О.Кочнев) і є благодатним матеріалом як для вишуканих театральних експериментів, так і для скандальних, типу, касових постановок.

ОКСАНА ТАНЮК

«Можна було б згадати символістський театр. Але в п'єсах О.Танюк існує світ не символів, а швидше метафор, можливо, світ-метафора, де ніхто нічого не символізує, де кожен є тим, ким він є. Просто одночасно у двох різних просторах. Звідси особливості власне драматургічного стилю»

*Олена Левченко до збірки
«Казки для дорослих»*

Народилась у Києві. Мистецтвознавець, закінчила КГІТІ ім. І.Карпенка-Карого, факультет театрознавства. Друкувалася в таких журналах як «Український театр», «Театр», «Театральная жизнь», «Радянське літературознавство». Після інституту працювала в театальному музеї ім. А.Бахрушина (Москва).

Брала участь у виставки: «Театральний авангард 20-х років», «Приреченість на політ. Ніжинський», «Тихо! Йде репетиція. Анатолій Ефрос».

З 1991 р. співзасновник «У'Арт» – української галереї на Арбаті-9, яка згодом стає підґрунтям для створення Культурного центру України в Москві.

З 1993 по 1996 рр.– заступник Генерального директора Центру з творчих питань, відповідальна за культурну політику. Основні проекти: «Під знаком Леся Курбаса», Незнайомий Анатолій Петрицький. Виставка-перформенс», «День Незалежності України. Перетворення Арбату на «Андріївський узвіз», «Фестиваль українського року».

З 1996 р. – переїхала до Києва, працює в Національному центрі театального мистецтва ім. Леся Курбаса заступником директора з

дослідно-експериментальної роботи. Куратор проектів: «Світова режисура – Україні. Григорій Гладій. (Київ-Монреаль-Торонто)», «Інноваційна система театральної освіти АКАДЕМІЯ (ВІАТ), «Фрески Часу», «Театр без режисера» тощо. П'єси «Авва і Смерть» та «Ніч Елеонори. День» були поставлені в НЦТМ ім. Леся Курбаса.

Пише прозу та п'єси. («Весть о Феечке», «Сон Лакшми, увиденный Вишну в своем сне, или Медитация на тему Игры богов», «Мене вбив Іонеско», «Мадам і Єва», «Авва і Смерть», «Ніч Елеонори. День», «Бездня кличе безодню...»). В 2009 році вийшла друга книжка: збірка п'єс «Казки для дорослих».

Ніч Елеонори. День

Драма

Жіночих ролей – 2.

...Історія невлотима як діалог двох жінок, що заблукали
між минулим та майбутнім,
між двох століть,
між любов'ю та ненавистю,
між тарганами та англійськими шпигунами...
між вчинком і не-вчинком...
між зрадою і коханням...
і межа між тими реальностями дуже тонка і варіативна...
і ніколи не відомо, кого ж витягне Болівар життя, бо здається,
іноді одна доля дається на двох...

«Це драма, що у своєму діалозі межує з абсурдом та приховує через натяки та роздвоєність справжнє безладдя, яке підсилюється невизначеністю сучасного, що весь час переплітається з минулим».

«Ніч Елеонори. День» є першим сучасним українським театральним текстом, перекладеним італійською мовою». Еріка Фаччіолі (Італія)

* Поставлена в НЦТМ ім. Леся Курбаса

Авва і Смерть

*Фентезі-притча з елементами чорної
сучасності на 2 дії*

*Чоловічих ролей – 3, жіночих – 4, собачих – 1,
масовка – за бажанням*

Напівбожевільний напівгеній знайшов спосіб воскрешати мертвих. Його собака Авва час від часу «прогулюється» у потойбіччя. І повертається... А одного разу за нею також повертається дивна гостя, яка пропонує вченому небезпечну угоду...

* Поставлена в НЦТМ ім. Леся Курбаса

ВАЛЕНТИН ТАРАСОВ

«Драматург помалу вводить нас у світ із незвичними правилами – світ, де кохання сприймається як жахлива хвороба, і лише згодом ми розуміємо, що це диявольська територія. П'єса підкреслює цинізм сучасного суспільства, де високі почуття сприймаються як аномалія»

Надія Мірошниченко «Про бажання, пошук і передчуття катастрофи». Альманах «Сучасна українська драматургія», № 3

Драматург, сценарист, телережисер, актор. Член НСПУ.

Народився в Краматорську Донецької області. Закінчив Київський театральний інститут ім. І.Карпенко-Карого за фахом – актор театру і кіно.

Десять років працював актором у Дніпропетровському російському театрі ім. М.Горького.

Паралельно працював на телекомпаніях Дніпропетровська, а потім Києва сценаристом, телеведучим, телережисером, головним режисером телекомпанії та режисером-постановником. Нині працює режисером на телеканалі «Інтер».

Як актор знявся в художніх фільмах: «Афганець» (Алімов), «Чужа гра» (Паша), дилогія «Кайдашева сім'я» (Лаврін).

Автор кількох кіносценаріїв, роману «Отцеубийца. Дикое племя древних славян» (видавництво «ЕКСМО», Росія), а також п'єс: «Сезон шлюбних ігор», «Скажена співачка з невідомим», «Милий розпусник», «Сезон полювання на кохання», «Кар'єра», «Обережно! На арені хижак!»

Відзнаки. Регіональна премія «Січеславна» за дебют у драматургії; телевізійна премія «Телетріумф» за кращу економічну програму року

(режисер програми); премія Міністерства культури і мистецтв України на конкурсі за кращий кіносценарій художнього фільму для юнацтва та молоді «Бранець»; перша премія П'ятого Всеукраїнського літературного конкурсу романів, кіносценаріїв і п'єс «Коронація слова» у жанрі «кіносценарії і п'єси» за п'єсу «Скажена співачка з невідомим»; третя премія Шостого Всеукраїнського літературного конкурсу романів, кіносценаріїв і п'єс «Коронація слова» у жанрі «кіносценарії» за кіносценарій «Бранець»; перша премія «Гран-Коронація» за п'єсу «Кар'єра».

Сезон полювання на кохання

Трагікомедія

Чоловічих ролей – 5, жіночих – 5.

Трагікомедія, розрахована на молодіжну аудиторію. Вона зачіпає проблему суспільства, де головними цінностями стає розрахунок та зиск, а не справжнє почуття, таке як кохання. Молода людина Ян йде супротив свого клану, стає вигнанцем, але не зрікається свого кохання.

* П'єса увійшла до альманаху «Сучасна українська драматургія». Втілена у театрах: Полтавський український театр, Тульський ляльковий театр (Росія)

Обережно! На арені хижаки!

Комедія

Чоловічих ролей – 4, жіночих – 4.

У будинку заможної жінки Анфіси з'являється спадкоємиця її чоловіка Діана, що приїхала отримати свою частку. Анфіса робить усе, щоб утримати спадок у своїх руках. П'єса про те, як заради грошей люди готові йти на будь-які авантюри.

* П'єса втілена в Київському театрі «Браво» та в Народному театрі Московської області

«Кар'єра»*Комедія*

Жіночих ролей – 5, чоловічих – 5.

Події відбуваються у родині бізнесмена Цезаря. Він власник пивоваренного заводу. Справи його йдуть успішно, але як чоловік дуже активний, він вирішує, що йому потрібен більший масштаб для діяльності. Цезар вирішує податися у депутати. Його дружина Софія рекомендує йому у помічники молодого письменника та поета Назара Вольного. Несподівано Цезар дізнається, що його колишній партнер по бізнесу планує прибрати його завод до рук. І про те, що вірна цьому злодію людина перебуває в його оточенні. Підозра падає на всіх. У п'єсі висвітлені ситуації та проблеми нашого сучасного життя. Вона про те, як людина в гонитві за матеріальним починає втрачати те, що мало справжню цінність для нього.

* Відзнаки. П'єса отримала Першу премію в номінації «Гранд-Коронація» на Всеукраїнському літературному конкурсі «Коронація слова», надрукована у журналі «Дніпро»

«Любий розпусник»*Комедія*

Чоловічих ролей – 6, жіночих – 4.

Авантюрна комедія про походеньки та пригоди молодого гувльвіси, для якого життя – постійний пошук задоволень. Й тільки несподівано відчувши, що по-справжньому закохався, він розуміє: це було саме те, що він шукав у своїх походеньках.

* П'єса втілена у театрах: Луганський російський театр, Ужгородський український театр, Сімферопольський український театр, Усть-Каменогірський театр (Казахстан) та в народних театрах України та Росії

ВАЛЕРІЙ ШЕВЧУК

«Український прозаїк, драматург, літературознавець, історик... Плідності його творчості (десятки власних книг, художніх і наукових, упорядкованих і перекладних), яскравості його таланту, рівню його майстерності і енциклопедичності ерудиції не втомлюєшся дивуватися. Його твори перекладені 21 мовою світу, а книги розходяться дуже швидко, хоча це – не популярна література, а світ духу»

*Театральний інтернет-сайт
«Віртеп»*

Народився на Житомирщині. Закінчив 1963 р. Київський університет ім. Т.Шевченка (історико-філософський факультет). Працював власним кореспондентом газети «Молода гвардія», науковим працівником Київського історичного музею.

Прозаїк, драматург, літературознавець, історик... Плідності його творчості не втомлюєшся дивуватися. Його твори перекладені 21 мовою світу, а книги стрімко розходяться. Здійснені постановки п'єси «Вертеп» у Львівському театрі «Мета» (1986) та київському Театрі на Подолі (1989); п'єси «Сад божественних пісень» і «Птахи з невидимого острова» (обидві в Києві в 1991 р., перша в театрі «Сузір'я», друга в театрі «Кін»), «Вічний раб» («Птахи з невидимого острова» – 1993 р.) – у Львівському театрі ім. М.Заньковецької; також інсценізація Я.Федоришиним повісті «Початок жаху» (1994) – театр «Воскресіння» у Львові (відзначений як переможець на «Золотому Леві-2000»).

Фільми за творами: «Вона чекає його» (1973), «Повний місяць» (1986), «Химери зеленого літа» (1990), «Місяцева зозулька з ластів'ячого гнізда» (1993), «Чудо в краю забуття» (1991), «Голос трави» (1993).

Відзнаки: Державна премія ім. Т.Г.Шевченка, премія фонду Антоновичів, імені О.Копиленка, імені О.Пчілки, імені Є.Маланюка, імені І.Огієнка, низка журнальних премій, кавалер ордену Ярослава Мудрого, звання заслужений діяч польської культури (за переклади творів Я.Івашкевича та К.Галчинського).

Кінець віку

Драма

*Чоловічих ролей – 14 (основних – 1),
жіночих – 9 (основних – 7).*

В основі п'єси – трагедія української інтелігентної родини, по якій проїхався молох ХХ століття. Місце дії – дім, де живуть сім тіток великого музиканта, який приїжджає сюди, щоб набратися енергії до життя і творчості. Але дім цей фактично примарний: діти й чоловіки загинули чи повимирали, а герої з'їдені малими пристрастями. Головний же герой Станіслав втрачає без дому свою життєтворчу силу. Але всі дійові особи, крім музиканта, – в кінці віку – без майбутнього, і всі їхні надії духовно втриматися у світі покладені на їхнього племінника, митця і творченосну людину.

СЕРГІЙ ЩУЧЕНКО

«...Сергій Щученко автор поетичних збірок, сценаріїв та більше 10 п'єс, значна частина з яких уже реалізована в театрах, пропонує у п'єсі «Зачаровані потвори» фантастичну модель суспільства, яка ніби під збільшувальним склом демонструє сутність нашого. Крайній цинізм людей, які здатні робити бізнес і влаштовувати шоу з будь-чого, навіть із найбільшої людської трагедії»

*Надія Мірошніченко,
альманах «Сучасна українська
драматургія», № 3*

Народився і мешкає у Києві. Член Конфедерації драматургів України та НСПУ. Драматург, сценарист, поет, журналіст (зокрема, журнали «Поколение», «EGO», «ONE», альманах «АРЬЕРГАРД»...). Публікації в українській та російській періодиці, у web-виданнях («Сетевая словесность», ProUa.Com, «Академия власти»...). Номінант премії «Київська пектораль-95». Лауреат Першого Всеукраїнського конкурсу радіоп'єс «Відновимо забутий жанр» (2007). Брав участь у російсько-британському театральному проєкті «Москва – відкрите місто», а також у драматургічних семінарах «Сучасна п'єса у просторі третього тисячоліття» (Мінськ, 2001), фестивалі молодії драматургії «Любимівка» (Москва, 2002, 2003). Нині працює редактором альманаху «АРЬЕРГАРД» (Київ).

Здійснені постановки в Києві, Одесі, Черкасах, Маріуполі, а також у Росії, Білорусі та Киргизстані.

Фелічита*П'єса для будильника**Чоловічих ролей – 5, жіночих – 3.*

Місце дії – кімната. Чи можливо придбати кохання за мільйон доларів?.. А чи можливо отримати цей мільйон задарма? Майже задарма? Втім, не лякайтеся – вам особисто віддавати свої гроші не буде потреби. Відрахують інші. «За зламаний палець матері – сто умовних одиниць, рука сестри – тисяча, нога батька – ще тисяча, ну, а якщо чиєсь життя – не навмисно, бо ж ми не злодії, а партнери – тоді п'ятдесят штук. Тобто, якщо хтось десь у нас раптом того... – тоді одразу готівкою. І при цьому оптом – не дешеьше. Головне – аби ти був згоден. Ти згоден?..»

Шляхетний дон*Комедія у стилі фентезі на три дії**Чоловічих ролей – 8, жіночих – 2, а також епізодичні.*

Місце дії – готельна кімната, приміщення середньовічного замку, натура біля цього замку.

Ситуація видавалася б надзвичайною, якби не була дуже знайомою. Погані хлопці, брехливі друзі, «засідка», очікування наслідків... Завжди одне й те ж – хоч у сучасному Чикаго, хоч у середньовічній Іспанії. І впевнитися в цьому не важко – особливо, якщо ти сьогодні тут, а на завтра – у далекому минулому. Бо час нічого не вартий там, де все має позитивний фініш – тому що завжди існують друзі та вороги, кохання й зрада, мистецтво та життя. І що б там не мовили скептики та песимісти, завжди можливо все – особливо, коли з'являється мрія. Тому що вона матеріалізується. Хоча інколи дуже дивним чином. «...ми з тобою вигидаємо інше життя, життя, у якому будуть з'являтися дивні люди – не від світу цього! Вони будуть знімати кіно, робити винаходи, або просто жити поруч, але вони – будуть. Три, п'ять,

двадцять п'ять – спочатку їх буде небагато. Не перед кожним відчиняться дверцята, не кожен зуміє проникнути крізь дзеркало. Одним допоможе випадок, іншим – кохання, а на третіх звалиться одразу все. Люди зміняться, любов моя. Вони навчатися створювати себе за власним бажанням. Бо стіни порепалися, і ми ще обов'язково скористуємося цим, моя хоробра сеньйорито! І зовсім не заради грошей...».

* Надрукована в антології «Страйк ілюзій»

Зачаровані потвори *Трагікомедія в трьох діях*

Чоловічих ролей – 8, жіночих – 6.

Коли життя не має сенсу, а смерть тягне дивіденди, застаріла мораль іде на пенсію. Але замість неї приходять нові обдарування – зухвалі та енергійні – що з молоком матері всмоктали головну думку: «Шоу маст гоу он!». «Особистість, що бажає реалізувати своє право на добровільну смерть, може здійснити його, взявши участь у Конкурсі самогубців та отримавши Ліцензію на смерть... Претенденти на Ліцензію проходять відбіркові тури, за результатами яких виявляються учасники фінального етапу Конкурсу самогубців... Фінальний етап Конкурсу вибирає найменш корисну для суспільства особу, яка й визнається переможцем Конкурсу... Переможець Конкурсу самогубців отримує Ліцензію на смерть, що надає її власнику право на санкціоноване самогубство протягом 72 годин з моменту отримання Ліцензії... У якості матеріальної та моральної компенсації за втрату особи родичі власника Ліцензії на смерть отримують винагороду у вигляді золота, вага якого дорівнює вазі переможця Конкурсу на момент використання Ліцензії... Спасіння душі власника Ліцензії на смерть, що використав Ліцензію за призначенням, гарантується...».

* Надрукована в антології «Сучасна українська драматургія»

ЛІДІЯ ЧУПІС

«Лідія писала – практично, «у шухляду», для себе. На потаємному гончарному колі власної душі вона створювала невизискувані непевним часом шедеври – красиві вірші та складні, неймовірно химерні п'єси.

Чотири п'єси, які залишила нам Ліда, видаються досить несхожими – авторка випробовувала себе у різних жанрах, стильових полях, творчих манерах, образних системах. Її врівні цікавили і світ вічних, непроминальних істин, і буденні взаємини людей у приземленому житті, і творча самотність Генія. Але про кого б не писала Лідія Чупіс, вона вміла прожити життя разом зі своїм головним персонажем, перебрати на себе всі його жалі, розділити його біль, мовби зняти напругу між ним і Вічністю»

Із статті Олени Бондаревої до збірки «Танці гончарного кола»

Народилася на Одещині в мальовничому селі Щасливе. За своє недовге життя встигла закінчити медичне училище, факультет театральної режисури тоді ще Київського інституту культури (заочно). Працювала в Молодому Театрі та в Театрі на Подолі помічником режисера, на Кіностудії ім. О. Довженка. Автор чотирьох п'єс, три з яких віршовані. Трагічно загинула 1996 р. на сорок першому році життя. В 2006 році в Національному театральному центрі ім. Леся Курбаса режисер Олена Шапаренко приступила до здійснення власного проекту «Трійця Лідії» (постановка п'єс «Життя на трьох», «Танці гончарного кола», «Плач над Юдою» - остання постановка незавершена).

2007 року в НЦТМ ім. Леся Курбаса була видана збірка п'єс Л. Чупіс «Танці гончарного кола».

Танці гончарного кола*Драматична феєрія на дві дії**Чоловічих ролей – 1, жіночих – 1.*

Спершу здається, що це ще один твір про легендарну Айседору Дункан. Та з кожною новою сценою самобутня поезія Лідії Чупіс творить із документальних фактів Айседориної біографії високу поему про магічні кола життя і смерті, щастя й горя, злетів і падінь. «Судіть мене, судіть! Я розірвала коло! Себе розпорошу на тисячі сердець. Гірку отруту п'ю безликого ніколи... І знаю: перша мить – початок і... кінець».

** Поставлена в НЦТМ ім.Леся Курбаса***Життя на трьох***Мелодраматичний трагіглюк**Дві жіночі ролі: жінка, якій за 40, дівчина, якій 18.*

Життя дійшло до краю. Колись воно було бурхливе, як у всіх, а тепер самотність, страх і віддані супутники – алкоголь, травка, пігулки. Спогади минулого «щастя» лунають у телефонних розмовах з уявним коханим. Попереду глухий кут, темрява і ніщо. Саме з цього «ніщо» з'являється «ВОНА» – глюк. Кат чи спаситель, уява чи реальність? Ясно одне – це вихід, але куди?.. І настає прозріння, але запізно – життя покидає змучене тіло. А може, нічого не буває запізно і все – вчасно?..

* Поставлена в НЦТМ ім. Леся Курбаса

РУБРИКА
«ДЕБЮТ»

КАТЕРИНА БАБКІНА

Народилася в Івано-Франківську. Авторка поетичних збірок «Вогні святого Ельма» (Лілея-НВ, 2002) та «Гірчиця» (meridian Czernowitz), книжки історій «Лілу після тебе» (Факт, 2008) та прозових і поетичних публікацій у журналах «Сучасність», «Четвер», «Форма(р)т», «Київська Русь», «Святий Володимир», «Кур'єр Кривбасу», «Шо», RADAR у газетах, електронних альманахах та інших місцях. Вірші перекладені польською, німецькою, англійською та російськими мовами. Займається відеопоезією, є автором та куратором проекту Відеопоезія/Відеопроза. Відеороботи брали участь у кінофестивалях та літературних фестивалях в Києві, Львові, Сумах, Луганську, Чернівцях, Черкасах, Москві, Вільнюсі, Валенсії, Кракові.

До всіх осель

Моноп'єса

Чоловіча роль – 1.

За бажання режисера можливо втілення персонажів оповіді (5 жіночих, 4 чоловічих, 1 дитяча роль).

Оповідь чоловіка про потворних і близьких мешканців його будинку, про те, як, нічим не особливі, вони живуть, люблять, грабують, ошукують одне одного, замкнені в спільному просторі, про те, як все тісніше переплітаються їхні долі та історії. Втім, мешканець горішнього поверху, оповідач, знає з них усіх найбільше – бо роками виготовляє ключі. Ключі до всіх осель.

* П'єсу було надруковано в журналі «Кур'єр Кривбасу» та в книзі Катерини Бабкіної «Лілу після тебе». Моно-п'єса була представлена в Центрі Леся Курбаса в рамках Тижня актуальної п'єси в 2011 у виконанні Галини Стефанової

САШКО БРАМА

Освіта загальна середня, професія відсутня. Починав творчий шлях з графіті та написання реп-текстів. До сценічного письма прийшов після знайомства з театральним колективом «WindofChange», до складу якого ввійшов як драматург. У його творчості переважає інтерес до людини, до її світовідчуття, її болю.

Свиняча печінка

Трагітреш

Чоловічих ролей – 2, жіночих – 1, а також голоси.

Засуджуючи кровопролиття далеких війн, мало хто замислюється над невинуватою жорстокістю, що раз у раз коїться на наших кухнях. Ця історія про невимовні страждання живих істот, як у людській подобі, так і в тваринній. Спостерігаючи розвиток сюжетної лінії героя, можна побачити етапи існування тварини, приреченої на забій. Багатоликий страх, чорна лютя та звіриний біль – ось що крокує в ногу з солдатом, який став у залізний стрій.

МАРІЯ ВАКУЛА

Киянка. За фахом архітектор. Закінчила Національну академію образотворчого мистецтва та архітектури.

Відзнаки. За літературну діяльність отримала III премію на конкурсі видавництва Смолоскип у 2010 році (за п'єсу «Труп на кухні, або Вагітна Лола», повість «No Right For Living. Без права на життя» та кіносценарій «Пілотний проект. Імпровізація»); а також III премію на конкурсі drama.ua у 2011 році (за п'єси «Сонні пігулки» та «Катрін у пастці»)

Труп на кухні, або Вагітна Лола

Трагедія з елементами чорного гумору на 3 дії

Жіночих ролей – 3, чоловічих ролей – 5.

П'єса про деякі помилки, які зроблені замолоду, але накладають відбиток на все подальше життя. П'єса про вчинки, які хочеться забути, але вже забути неможливо.

Відзнаки: П'єса здобула III премію літературного конкурсу видавництва «Смолоскип» у 2010 році

ОЛЕГ ДРАЧ

Народився у Львові. Актор, режисер, педагог. Заслужений артист України. Один із фундаторів Львівського театру ім. Леся Курбаса.

У 1995-96 рр. працював актором of-of-Broadway театрів «La Mата» та «Payers Forum» (Нью-Йорк, США); визнаний кращим актором на трьох фестивалях за роль Свидригайлова у виставі «Забави для Фауста» (реж. В. Кучинський). Активно знімається в кіно (понад 30 ролей, Польща, Росія, США). Понад п'ятнадцять років проводить майстер-класи в Акторських школах Києва, Львова, Москви, Нью-Йорку. 2007-2009 рр. – викладач майстерності актора на курсі режисури (керівник. Л.Танюк) у НУТКТ ім. І.Карпенка- Карого.

Завідувач відділом культурологічних досліджень Національного центру театрального мистецтва ім. Леся Курбаса. У 2004 р. організував Першу акторську дослідницьку лабораторію «СТУДІЯ А.К.Т.» у НЦТМ ім. Леся Курбаса. Розробив і втілює тренінгові системи та власний метод навчання акторів і режисерів «Територія Творення». Написав низку літературних творів та кіносценаріїв. З них опубліковані: 1995 р. – оповідання «Ясна» у журналі «НОВІ ДНІ» (Канада-США); 2003 р. – кіносценарій «ЯСНА» у журналі «КІНО-ТЕАТР», 2005 р. - у журналі «НАТАЛІ», 2010 р. – у журналі «ДНІПРО»; 2004 р. – кіносценарій «Сім'я», публікація у журналі «КІНОКОЛО»; 2004 р. – оповідання «О-о-ops!», публікація у збірці «Смарагдовий жмуток казусів» видавництва «ПІРАМІДА»; 2001 р. – оповідання «МОРЕ», публікація у журналах «ЧЕТВЕР» та «ЄВА»; 2009–2011 рр. – роман у діалогах «Бесіди з Майстром» - у театральному журналі «КОЗА».

2011 р. - авторські літературні вечори «О.Д. Тексти» у НЦТМ ім.Леся Курбаса, Львівська галерея «Коралі».

Я прийшов...

Моноп'єса – химерія

Для чоловіка або жінки.

Сповідальний монолог сучасника, що заново відкриває для себе змісти дитячих казок, міфів, притч і анекдотів у реаліях щоденного життя.

* У 2011 р., п'єса готується до постановки у НЦТМ ім. Л.Курбаса

ВІРА МАКОВІЙ

Народилася у с. Драчинці на Буковині. Автор п'єс «Розірване коло», «Буна». Перше читання п'єси «Розірване коло» відбулася у рамках проекту ЛСД на ГОГОЛЬ fest (Київ), програма «Тиждень актуальної п'єси» (Київ). Твір був відібраний на фестиваль молодого драматургії «Любимовка» (Москва). П'єса «Буна» стала переможцем фестивалю «Тиждень актуальної п'єси» (Київ). У січні 2012 року відбудеться її прем'єра в одному з київських театрів. Віра бере участь у постановці як актриса. Учасниця проекту молодих драматургів британського театру «Royal Court» (Лондон). Була головним редактором газет «Культура і життя», «Molodist», «Студентська координата», працювала у Канадському парламенті асистентом депутата Isabelle Morin. Публікується у виданнях «Тиждень», «День», «Українське слово» та ін.

Буна

Драма у двох діях

7 – жінок, 7 – чоловіків, 10 – дітей.

Буна - баба по-місцевому консервативна, глибоко віруюча жінка, виховує свою онуку Орисю, яка зустрічається з Петром, але виходить заміж за Митра. Орися народжує Іллю, але не витримує докорів Буні й їде з Митром на заробітки, щоб мати гроші на будівництво хати. За десять років їхнього перебування у США Буна помирає. Іллю бере до себе виховувати Петро, будує Орисі будинок. Коли Орися повертається у село, то розуміє, що вже не хоче там жити й забирає Іллю з собою у США, але той тікає. Орися повідомляє Петру, що Ілля - його син і їде назад до Америки.

* Публікації: театральний портал TEATRE<http://teatre.com.ua>

АРТУР МЛОЯН

Народився у Києві. Закінчив ДАКККіМ (факультет мистецтв, спеціалізація – драматург-сценарист). Автор п'єс «Мушля», «Сімейні люди».

Читки п'єс відбулися на проєкті ЛСД та в рамках програми Тиждень актуальної п'єси (шорт-лист конкурсу, Київ). Був відібраний до програми фестивалю молоді драматургії «Любимовка» (Москва). П'єса «Сімейні люди» стала переможцем конкурсу п'єс драматургічного фестивалю «drama.ua» (Львів).

Публікації: театральний портал TEATRE <http://teatre.com.ua>

Сімейні люди

Драма

Чоловічих ролей – 4, жіночих – 5.

Наші дні, селище міського типу. У молодій сім'ї назріває конфлікт: головна героїня нудиться сільським життям і збирається переїхати до міста, а головний герой – прагне зовсім протилежного.

* Відбулася читка п'єси на проєкті ЛСД, опублікована на театральному порталі TEATRE <http://teatre.com.ua>

КАТЕРИНА РИЖІЙ

Народилася в Дніпропетровську. Вища освіта (Київська Державна академія керівних кадрів культури і мистецтв (спеціалізація «драматург-сценарист»); «Інтершкола» (спеціалізація «сценарист»); Дніпропетровське училище культури (спеціалізація «режисер»); Дніпропетровський Державний фінансово-економічний інститут (спеціалізація «економіст»).

Автор книги «Чудова куліса» (п'єси та сценарії для дітей, 2011).

Сценарист телевізійного проекту «Куполи третього під'їзду» (2009), який демонструвався на кінофестивалях:

– Київський міжнародний кінофестиваль документальних фільмів «Кінолітопис-2011». Диплом «За розкриття теми долі людей, які пережили катастрофу»;

– «Магніфікат-2010» (Білорусь);

– «Зустріч-2010» (Росія);

– Бердянський міжнародний кінофестиваль-2009;

– Міжнародний кінофестиваль «Дивофільм-2009».

Відзнаки. Гран-прі та Приз глядацьких симпатій на Міжнародному кінофестивалі «Дивофільм-2009».

Сценарист телевізійних програм «Tall tale», «Sunny Songs», «Sunny English», «5 o'clock», «Full contact», «Movie club» (супутниковий канал English Club TV).

Автор сценарію короткометражного художнього фільму «Антошкін, давай!». Київський міжнародний кінофестиваль «Покров», III премія.

«Мамо, повернись!»

П'єса для дітей

Кількість персонажів – 9.

Дівчисько Соня за одну мить проявляє свій нестримний характер – порушує обіцянки, які щойно дала мамі, свариться з Чашкою, Ложкою та Банкою варення та без дозволу тікає гуляти на подвір'я. Там вона дізнається, що мама покинула її за щоденну неслухняність. Засмучена Соня поспішає на пошуки мамі...

*П'єса входить до книги «Чудова куліса» (п'єси та сценарії для дітей)

КОСТЯНТИН СОЛОВ'ЄНКО

Народився в м. Фастів Київської області. Кандидат економічних наук. В 2005–06 рр. в московському журналі «Управление компанией» було надруковано сім оповідань про консультантів з менеджменту. В харківському журналі «Березіль» в номері 3–4 за 2011 рік опубліковано дві короткі п'єси: «Не забувайте свої речі», «Чорний хліб з молоком».

Відзнаки. П'єса «Голодна любов» увійшла до шорт-листа VI Міжнародного Конкурсу сучасної драматургії «Свободный театр» (Мінськ).

Екстреміст

Драма на сьогодні

Чоловічих ролей – 7 (з них один – голос по телефону в одній дії), жіночих – 2.

П'єса про взаємодію інтелігенції з робочими, бізнесменами та політиками, а також про соціальну напругу сучасної України.

* П'єса одержала II місце на конкурсі фестивалю сучасної драматургії Drama.ua (Драбина) у Львові

ОЛЬГА ШНИТКІНА

Народилась у місті Маріуполі Донецької області. Навчається у магістратурі Маріупольського державного університету за спеціальністю «Українська мова та література». Очолює студентський театр. Пробує себе як режисер-постановник. Навесні 2011 року відбулася прем'єра театралізованої постановки «У нас ще так багато нас без нас» за п'єсами О. Ірванця, Ю. Паскара та віршами В. Неборака.

Стіна

Драма на двох

Чоловічих ролей – 1, жіночих – 1.

У п'єсі йдеться про історію кохання двох молодих людей. З часом у стосунках між дівчиною та хлопцем постає стіна. Стіна, яку вже неможливо подолати.

* Відбулась постановка п'єси у місті Маріуполі на благодійному арт-проекті «На межі»

ТЕТЯНА ЩАСТІНА

Народилася в Хабаровську Російської Федерації. За вищою освітою – економіст, друга спеціальність – перекладач англійської мови. Навчалася акторської майстерності в театральній школі Київського театру «МІСТ».

Перші кроки у літературній творчості почалися з 14 років з віршів. Невдовзі з'явилося й перше оповідання, а у 15 – сценарій шкільного випускного вечора.

На сьогодні в літературному арсеналі: 4 поетичні збірки, 4 збірки віршів для дітей, 1 повість, 7 збірок оповідань, 2 кіносценарії, 4 п'єси, близько двох десятків гумористичних сценічних мініатюр та багато іншого.

Гумористичні мініатюри ставилися на сценах київського театру «МІСТ» (в рамках капусників) та Народного театру «Арсенал». За п'єсою «Мрію не спинити!» було поставлено виставу в Київському театрі «МІСТ» (самостійна акторська робота).

Таємничий ключ

Сучасна драма

Чоловічих ролей – 1, жіночих – 5.

Життєстверджуюча п'єса про довіру до себе. Ключ до вирішення усіх проблем треба шукати в собі, прислуховуючись до свого внутрішнього «Я». Тоді й зовнішні обставини складаються несподівано добре...

* П'єсу було запропоновано написати автору за її ж оповіданням «Почти детективные мытарства» в результаті конкурсного відбору до російського авторського театру «ТК-14». Режисером цього театру за п'єсою було поставлено театральну виставу «The Двері» в стилі ФотоДрамаART на базі Театрального Центру «Пасіка» Києво-Могилянської Академії в Києві, 2010

ЛЮБОВ ЯКИМЧУК

Народилася на Луганщині. Закінчила факультет української філології Луганського національного університету імені Тараса Шевченка, а також магістерську програму «Теорія, історія літератури і компаративістика» Національного університету «Києво-Могилянська академія».

Стипендіатка програми Міністра культури і національної спадщини Республіки Польща «Gaude Polonia».

Автор збірки поезій: «, як МОДА» (Львів, 2009). Експериментує з музично-поетичними проектами в дуеті із контрабасистом Марком Токарем («Жінка, дим і небезпечні предмети», «Дзеркала»). На тексти Любові Якимчук створено фрі-джазовий проект «Забавки Афродіти», знято відеопоезію.

Відзнаки. За книгу «, як МОДА» отримала диплом I ступеня Літературної премії ім. Богдана-Ігоря Антонича «Привітання життя» (2008) та Літературну премію ім. Василя Симоненка (2010). Лауреат Літературного конкурсу видавництва «Смолоскип» (2008), а також низки літературних премій.

Поезії перекладалися французькою, польською та івритом.

Міміка

Радіоп'єса

Жіночих ролей – 5, чоловічих ролей – 5, дитяча (хлопчик) – 1.

П'єро викладає французьку літературу в університеті та не живе своїм власним життям, а тільки тими образами, що пропонує література, тому часто впадає в меланхолію. П'єро – лише мім, біла маска з обведеними безумним сумом очима. Його слова – це купа різних голосів, така внутрішня шизофренія з цитат прочитаних книжок. У такий спосіб він розмовляє зі своєю дружиною Колумбіною, яка хоче від нього піти, бо з ним нудно. На одній із лекцій П'єро, цитуючи де Сада, згадує про вишуканий спосіб вбивства – лоскотання і... Маска спадає, радіо не мовчить.

* Відзнаки. 2010 року п'єса отримала диплом лауреата Всеукраїнського конкурсу радіоп'єс «Відродимо забутий жанр»

ПІСЛЯМОВА

Наприкінці нашого збірника хочемо зауважити, що не всі автори, яких ми планували бачити в «Авансцені» з тих чи інших причин відгукнулися на нашу пропозицію. Зокрема, в нашому збірнику не представлені такі драматурги, як *Анатолій Крим, Юрій Рибчинський, Олександр Ірванець, Василь Фольварочний, Василь Неволов, Неллі Шейко-Медведєва*, а також деякі дебютанти, як-от *Марися Нікітюк, Володимир Снігурченко* та деякі інші. Але ми сподіваємось, що ці та інші автори будуть представлені в наступних збірниках. Не ввійшли до нашого збірника також драматурги діаспори та ті, які мешкають переважно закордоном, зокрема *Юрій Тарнавський, Богдан Бойчук, Ірена Коваль, Ігор Афанасьєв, Максим Курочкін*, не включені також деякі автори-мешканці України, які пишуть виключно російською мовою, як-от *Олександр Мардань, Наталя Ворожбит, Марія Ладо*, оскільки в концепції збірника було закладено презентація саме української драматургії. У майбутньому ми плануємо розширювати і доповнювати простір «Авансцени».

ДРАМАТУРГІЧНІ ПРОЕКТИ

1. СЦЕНІЧНІ ЧИТАННЯ: «НАША ДРАМА» – проект Центру та Національного театру ім. І.Франка за підтримки банку «Надра» та фонду «Відродження». Організатори: Надія Мірошніченко (Неда Неждана), Ганна Рудик, Андрій Приходько, Олександр Мірошніченко, Наталя Паламаренко.

Проект складався з 4-х етапів: понеділкові авторські читання та обговорення українських п'єс (20 учасників), видання збірки вибраних творів «Наша Драма» (О.Денисенко, Б.Жолдак, Н.Неждана, О.Росич, В.Шевчук), режисерський конкурс, постановка п'єси-переможця в театрі ім. І.Франка – «Оксана» («Божественна самотність») О.Денисенка, режисер О.Білозуб.

Другим етапом проекту стало видання антології «СТРАЙК ІЛЮЗІЙ» за участі Конфедерації драматургів України (спільно з видавництвом «Основи» та агенцією «Мистецьке Березілля» за підтримки фонду «Відродження»). До збірки увійшло 10 авторів–учасників конкурсу «Нашої Драми»: Я.Верещак, О.Гончаров, К.Демчук, Б.Жолдак, О.Миколайчук, Н.Неждана, О.Погребінська, В.Сердюк, С.Щученко. Упорядник і автор переднього слова Н.Мірошніченко, автор вступної статті М.Шаповал.

Читки п'єс відбувалися згодом у Київських театрах: театральній майстерні «Сузір'я», театрі-кафе «Колесо», театрі «Дах» (проект ЛСД – лабораторія сучасної драматургії), Харківському театрі «Котелок», в рамках «Українського тижня актуальної п'єси» (на сценах НЦТМ ім. Л.Курбаса, Театрального центру НаУКМА «Пасіка», Київських театрів).

ДРАМАТУРГІЧНІ КОНКУРСИ організовували Одеський музично-драматичний театр ім. В.Василька, Київський театр «Ательє 16» («Територія сучасного театру»), Київський Муніципальний театр «Київ», Дніпропетровський театр «Вірімо».

ДРАМАТУРГІЧНІ ФЕСТИВАЛІ проходили в Одесі, Києві (Півострів, один із фестивалів «Мистецьке Березілля», Сучасної української драматургії), Білій Церкві, Харкові (частково «Курбалесія»), Львові (частково «Драбина» та «Drama.ua»).

2. ДРАМАТУРГІЧНА ІНТЕРНЕТ-БІБЛІОТЕКА на сайті Центру, в яку входять сучасні українські п'єси, анотації на них, біографічна інформація та фото авторів.

3. Видання і презентація АВТОРСЬКИХ ЗБІРОК: Ярослава Верещака, Лідії Чупіс, Кліма (Володимира Клименка), Оксани Танюк, Олени Клименко. Відбулася театралізована презентація збірки Неди Нежданої (видавництво «Український письменник»).

4. Проект «Трійця Лідії» – видання збірки п'єс Лідії Чупіс, постановки 2-х її п'єс (режисер Олена Шапаренко).

5. Проект доктора філологічних наук Олени Бондаревої – проведення НАУКОВО-ПРАКТИЧНИХ КОНФЕРЕНЦІЙ з драматургічної проблематики: «Екзистенційний локус української драми» (п'єси Я.Верещака, О.Танюк, Л.Чупіс), «Біографічний канон в сучасній драматургії» (п'єси В.Герасимчука, О.Миколайчука, Т.Іващенко), «Голодомор – новий сюжет української драми?» (п'єси Н.Ворожбит, О.Клименко, Н.Марчук).

6. Видання тематичного ЗБІРНИКА АНОТАЦІЙ П'ЄС «АВАНСЦЕНА» – інформація про нові п'єси, постановки за ними та публікації.

7. Проект «МЕТОДОЛОГІЯ ПРАКТИЧНОЇ ДРАМАТУРГІЇ: СЦЕНІЧНА АПРОБАЦІЯ ЯК СПОСІБ ВДОСКОНАЛЕННЯ ТЕАТРАЛЬНОГО ТЕКСТУ»

Постановки в Центрі п'єс Лідії Чупіс, Олега Миколайчука (режисер О. Шапаренко), Оксани Танюк (режисери Д.Курман, О.Балабан).

Спільний проект Центру з театром «Ательє 16» – «Територія сучасного театру» – постановка «Навь» за п'єсою Н.Нежданої «Коли повертається дощ».

8. Проект «ІНША ДРАМА» – комплексний проект, який складається з різних акцій: майстер-класів, читок п'єс, створення драматичних творів та їхніх сценічних редакцій у співпраці з режисером.

Відбулися майстер-класи Я.Верещака «Нові тенденції в сучасній українській драматургії: розширення рамок духовних і

професійних пошуків», Н.Нежданої «П'єса, як простір варіантів. Нова концепція сценічності», Я. Верещака, О. Миколайчука «Історичний персонаж сучасної актуальної драми: спокуса чи небезпека».

Розпочалася співпраця з навчальною програмою Лондонського театру «Роял Корт». Зустріч із керівником програми Еліз Доджсон, відбір українських учасників навчальної програми.

ЗАПОЧАТКОВАНО ПОЛЬСЬКІ МАЙСТЕР-КЛАСИ ДЛЯ ДРАМАТУРГІВ І ЗАВЛІТІВ (*керівники: Малгожата Сікорська-Міщук та Себастьян Маєвський*).

У програмі: удосконалення техніки драматургічного письма; специфіка роботи драматурга-завліта у театрі; американські методики створення драматургічного тексту (Крістофер Воглер, Девід Мемет, Веліна Хаустон та Джулія Камерон).

Відбулися читки п'єс О.Драча, О.Клименко, С.Тисячної, В.Понізова, О.Шниткіної, І.Маркової.

В рамках проекту створено п'єсу «Спомин про майбутнє» Н.Нежданої у співпраці з С.Корнієнко, сценічну редакцію п'єси «Дикий мед у рік Чорного півня» О.Миколайчука у співпраці з О.Шапаренко.

МІЖНАРОДНІ ПРОЕКТИ

«СВІТОВА МОДЕРНА ДРАМАТУРГІЯ. ДІАЛОГ ТЕАТРАЛЬНИХ КУЛЬТУР», який полягає у перекладі, виданні, критичній рецепції, театралізованій презентації та постановках сучасних п'єс.

У рамках цього довгострокового проекту були реалізовані французький та сербський етапи. Зокрема видана збірка п'єс «Новітня французька драма» (спільно з видавництвом «Юніверс», Французьким посольством), здійснена театралізована презентація (фрагменти трьох п'єс у постановці Андрія Білоуса, Ігоря Талалаєвського, Олександра Мірошніченка). У Центрі здійснені постановки творів «Пригода ведмедиків панда...» М.Вішнека та вистава «Жінки» за мотивами «Комедії-хвилинки» Ж.Вормс. П'єса «Пригода ведмедиків панда...» має 10 сценічних втілень у різних містах України. Книга була названа у десятці кращих перекладних книг України останнього десятиліття. Друга збірка «Новітня сербська п'єса» була видана вже у видавництві Центру за підтримки Посольства Сербії та Чорногорії. У театралізованій презентації також були представлені три п'єси у версії Олександра Балабана та Ірини Волицької, яка поставила згодом повну версію «Провини» Н. Ромчевича. Презентація книги відбувалася у Львові та Харкові.

У виданні Центру «Курбасівські читання» друкувалися переклади п'єс українською мовою П.Хандке, М.Вішнека, Т.Джюдженоглу, М.Сікорської-Міщук. Відбулася сценічна презентація п'єси Т.Джюдженоглу «Безвихідь» у перекладі Н.Лісової, в постановці режисерської групи: О.Балабана, А.Самініної-Александрович, Н.Забіяки.

УКРАЇНЬСЬКА ДРАМАТУРГІЯ ЗА КОРДОНОМ (2000-і роки)

ЄВРОПА. До збірників анотацій кращих п'єс Європи «Театральна Європа сьогодні: п'єси» 2004–2010 увійшли п'єси І.Коваль, Л.Паріс, О.Погребінської, С.Щученка, Н.Нежданої, О.Вітра, О.Морданя, Н.Ворожбит. До збірника «Європейської театральної конвенції» (2012) обрані п'єси О.Вітра, Н.Нежданої, В.Сердюка.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ. В рамках програми Лондонського театру «Роял Корт» обрані Н. Ворожбит, А. Яблонська. Для учбової програми України та Грузії – П.Ар'є, В.Снігурченко, В.Маковій, М.Соколян, О.Савченко, М.Агамян, С.Марковський. Поставлена п'єса «Зерносовище» Н.Ворожбит Лондонським Королівським театром.

НІМЕЧЧИНА. Поставлені п'єси О.Ірванця, П.Ар'є. Патронами фестивалю бієнале «Нові європейські п'єси» у Вісбадені обиралися О.Ірванець, О.Мардань, діючий – Н.Неждана. У програмі молодих драматургів брав участь П.Ар'є. У програмі семінару перекладачів презентована театральною читкою п'єса «Ромео і Жасмин» О.Гавроша (в пер. Л.Нагель). Вистава за п'єсою «Угода з ангелом» Н.Нежданої (Чернівці) презентована в рамках міжнародного фестивалю студентських театрів у Бремені.

ШВЕЦІЯ. Н.Неждана запрошена до участі у Світовій Конференції Жінок Драматургів у Стокгольмі (Швеція) як переможець конкурсу з 600 учасників – із театральним читанням (Рікстеатерн) п'єси «Той, що відчиняє двері» (в пер. англійською).

ІТАЛІЯ. Видана книга «Ніч Елеонори. День» О.Танюк (у пер. італійською А.Рахуби та українською) - видавництво «Монголфієра».

ПОЛЬЩА. Поставлені п'єси О. Ірванця, А. Крима, Н.Нежданої. П'єса «Той, що відчиняє двері» Н.Нежданої (у пер. польською Є.Чеха) видана у журналі «Діалог» (Польща), збірка п'єс О.Ірванця вийшла друком у видавництві «Панга Панг». П'єси «Самогубство самоти» Н.Нежданої та «Станція» О.Вітра (у пер. польською І.Лаппо) презентовані театральними читаннями у проєкті «Велике князівство драматургії» в рамках фестивалю «Ніч культури» в Любліні.

МАКЕДОНИЯ. П'єса А.Багряної поставлена в Штіпському драматичному театрі (в пер. македонською Т.Кацарова).

СЛОВАЧЧИНА. У Пряшеві в Театрі імені Олександра Духновича поставлена п'єса О.Миколайчука «Територія Б, або Якщо роздягатися – то вже роздягатися!»

КАНАДА. Поставлена казка «Пригоди Лівого черевичка» О.Гончарова (в перекладі Р.Гончарової) в Студії Російського Театру м. Калгарі.

США. У журналі іноземної драматургії «Меркуріан» видано п'єси «Той, що відчиняє двері» Н.Нежданої та «Станція, або Розклад бажань на завтра» О.Вітра (у пер. англійською А.Біленка). Поставлені тексти Н.Нежданої (театр «Ля Мама», Нью-Йорк), А.Багряної «Рододендрон» (Український театр, Чикаго).

СНД. Збірник молодих драматургів країн СНД: Павло Ар'є, Артем Вишневський, Юрій Паскар, Анна Яблонська. У форумі молодих театральних діячів пострадянських країн у Кишиневі (Молдова) брав участь драматург Ю.Паскар.

БІЛОРУСЬ. Поставлені п'єси «Осінні квіти» О.Погребінської, «Зніміть з небес офіціанта» О.Миколайчука, «Той, що відчиняє двері» Н.Нежданої (вистава «Тільки не це» - приз глядачів на міжнародному фестивалі «Театральний куфар»), «Синдром молодої дружини» О.Гончарова (в пер. білоруською Р.Гончарової).

РОСІЯ. Поставлені п'єси Н.Ворожбит, А.Крима, М.Курочкіна, А.Мардяня, Н.Нежданої, В.Тарасова, С.Щученка, А.Яблонської. На фестивалі молоді драматургії «Любимовка» були представлені такі автори: Н.Ворожбит, С.Денисова, М.Курочкин, А.Млоян, Н.Неждана, В.Снігурченко, С.Щученко, А.Яблонська.

ВІРМЕНІЯ. На міжнародному фестивалі та в антології сучасної Драматургії «Реабілітація теперішнього» представлена п'єса «Коли повертається дощ» Н.Нежданої. В альманасі «Сучасна драматургія» (Єреван) опубліковані п'єси «Самогубство самоти» Н.Нежданої, «Станція, або Розклад бажань на завтра» О.Вітра (в пер. вірменською К.Ходікян).

ГРУЗІЯ. В рамках театрального Форуму пострадянських країн презентовані в антології та театральними читками п'єси «Той, що відчиняє двері» Н.Нежданої та «Північне сяйво» В.Снігурченка (в пер. грузинською та англійською).

ДРАМАТУРГІЯ В УКРАЇНІ: ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ 2000-і РОКИ

- Ар'є П. Революція, Кохання, Смерть і Сновидіння. - К.: 2007.- 52 с.
- Верещак Я. 144000 : п'єси-фентезі / Ярослав Верещак. - К.: НЦТМ ім. Л.Курбаса, 2008. - 344 с.
- Вишневський А. Клаптикова порода : п'єси / Артем Вишневський.- Рівне : Азалія, 2006. - 190 с.
- Герасимчук В. П'єси про великих / Валерій Герасимчук. - К. : Видавництво імені Олени Теліги, 2003. - 272 с.
- Денисенко О. Сердечний рай, або «Оксана». К.: Грані-Т, 2009.-304 с.
- Ірванець О. Лускунчик – 2004 : п'єси, вірші. - К. : Факт, 2005.– 208 с.
- Клименко О. «Святополк, Каспар Гаузер, Наредін та інші» : п'єси – НЦТМ ім. Л.Курбаса, 2010.
- Клім «Тексти» : п'єси – НЦТМ ім. Л.Курбаса, 2009. – с.
- Крим А. Заповіт цнотливого бабця. Комедії. - К.: Укр. письменник, 2005. – 292 с.
- Коваль І. Лев і Левиця. Маринований Аристократ : п'єси / Ірена Коваль. - К. : Факт, 2005. – 184 с.
- Коронація слова : збірка п'єс лауреатів конкурсу 2006 та 2007 рр.– К. : Нора-Друк, 2008. – 440 с.
- Наша Драма. Збірник п'єс. НЦТМ ім. Л.Курбаса і НАДТ ім. І.Франка. К.: Естет. – 2002. – 192 с.
- Неждана Н. Провокація іншості : п'єси / Неда Неждана. - К. : Український письменник, 2008. – 277 с.
- Очеретний О. Олена Теліга: шлях із небуття: драма на 4 дії. Передмова Мірошніченко Н.. К.: СМОЛОСКИП, 2006. – 68 с.
- Потойбіч паузи : антологія молодих письменників столиці : поезія, драматургія, проза / С. Зінчук. - К. : Фенікс, 2005. – 511 с.
- Страйк ілюзій : антологія сучасної української драматургії / Н. Мірошніченко. - К. : Основи, 2004. – 370 с.
- Сучасна українська драматургія : альманах /В. Фольварочний.– К.: Український письменник, 2005. – Вип. 1.– 172 с.
- Сучасна українська драматургія : альманах / В. Фольварочний.– К.: Український письменник, 2006. – Вип. 2.– 256 с.
- Сучасна українська драматургія : альманах/ Н.Мірошніченко. - К.: Український письменник, 2006. – Вип. 3.– 272 с.
- Сучасна українська драматургія : альманах / Я.Верещак. - К.: Фенікс, 2007. – Вип. 4. – 272 с.
- Танюк О. «Казки для дорослих»: п'єси. - К.: НЦТМ ім. Л.Курбаса, 2008. – с.
- У пошуках театру : антологія молоді драматургії. - К.: Смолоскип, 2003. – 546 с.
- Українська драматургія. Антологія. /Уп. Т.Назарова, О.Безгін, Р.Коломієць. – Харків, 2008-10. – Вип. 3-4. – 506 с.
- Фольварочний В. Переселений мед: Комедії. – Чернівці: Зелена Буковина, 2000. – 360 с.
- Чупіс Л.«Танці гончарного кола»:п'єси.–НЦТМ ім.Л.Курбаса,2007 р.
- Шевчук В. Драматургія. – Львів: СПОЛОМ, 2006. – 416 с.

ПЕРІОДИЧНІ ВИДАННЯ, ЯКІ ДРУКУВАЛИ УКРАЇНСЬКІ П'ЄСИ:

Альманах «Курбасівські читання», часописи «Вітчизна», «Дніпро», «Кіно-Театр» (Київ), «Кур'єр Кривбасу» (Кривий Ріг).

ЕЛЕКТРОННІ БІБЛІОТЕКИ:

kurbas.org.ua
literatura.org.ua
ukrcenter.com
litforum.org
drama.com.ua/ukrdrama
nejdana.ucoz.ua

ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧІ РОБОТИ ПРО СУЧАСНУ УКРАЇНСЬКУ ДРАМАТУРГІЮ:

Бондарева О. Міф і драма у новітньому літературному контексті: поновлення структурного зв'язку через жанрове моделювання: монографія. К.: Четверта хвиля, 2006. – 512 с.

Когут О. Архетипні сюжети й образи в сучасній українській драматургії (1997-2007 рр.): монографія. Рівне: Редакційно-видавничий центр НУВГТП, 2011. – 440 с.

Онишкевич-Залеська Л. Текст і гра. Модерна українська драма. Львів: Літопис, 2009. – 472 с.

Шаповал М. Інтертекст у світлі рампи: міжтекстові та міжсуб'єктні реляції української драми: монографія. К.: Автограф, 2009. – 351 с.

ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДРАМАТУРГІВ:

Об'єднання драматургів НСПУ (голова В. Фольварочний),
Гільдія драматургів України (голова Я. Верещак),
Конфедерація драматургів України (голова Н. Неждана).

Довідкове видання

А В А Н С Ц Е Н А

Інформаційний збірник сучасної української драматургії

Упорядники

Ярослав Верещак, Олег Миколайчук, Неда Неждана

Передмова

Олена Бондарева

Редактор

Ірина Чужинова

Коректор

Таїсія Тацій

Макет і верстка

Тетяна Середюк

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої діяльності до
Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів
видавничої серії ДК № 3180 від 08.05.2008 р.

Національний центр театрального мистецтва імені Леся Курбаса,
вул. Володимирська, 23-В, м. Київ, 01001

Видавництво "СПОЛОМ" 79008 Україна, м. Львів, вул. Краківська, 9.
Тел. / факс: (380-32) 297-55-47. E-mail: spolom_lviv@ukr.net.
Свідоцтво держреєстру: серія ДК, № 2038 від 02.02.2005 р.